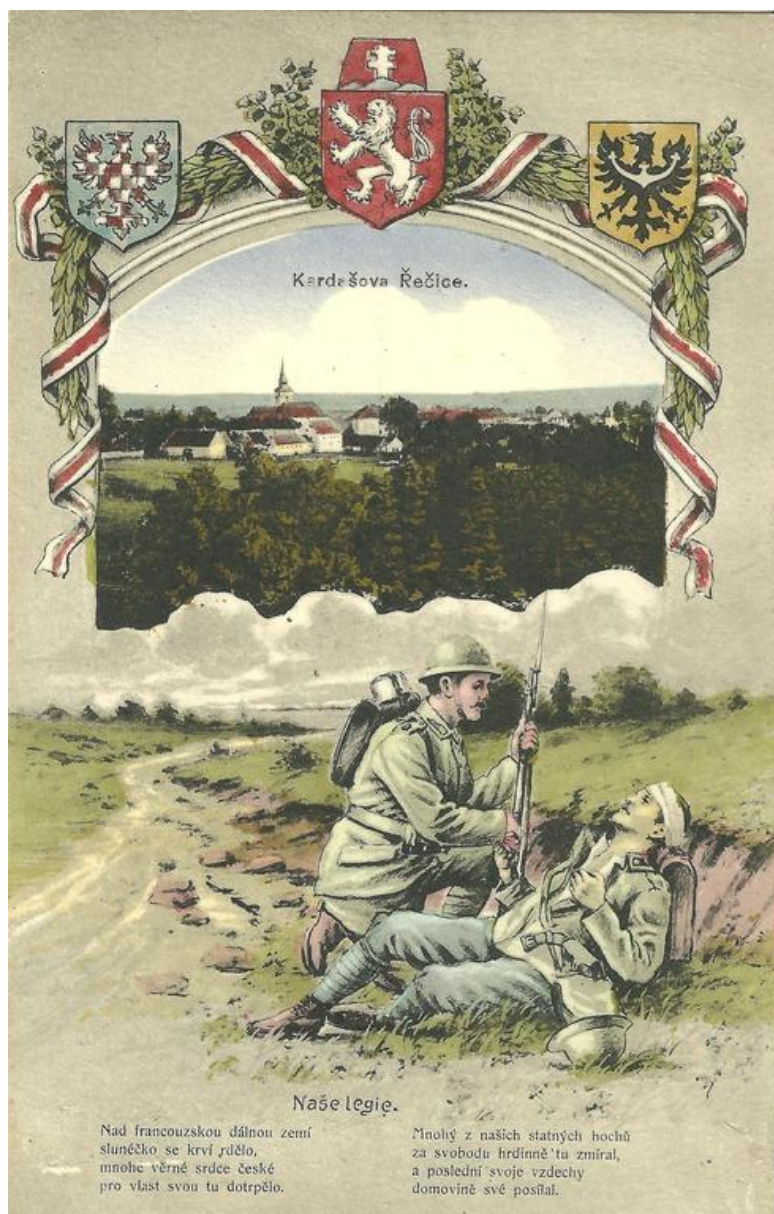

Řečické zajímavosti

Datum vydání: 22. 6. 2018, číslo 2, ročník XLIII

Vážení čtenáři,

právě držíte v ruce pouťové vydání Řečických zajímavostí. Máme pro vás další zajímavé články, události a fotografie z našeho města.

Rádi bychom vám za Město Kardašova Řečice, za redakční radu i redakci popřáli příjemné strávení řečické poutě a pohodový start do letních prázdnin!

Mladý přírodovědec na výletě v Přírodovědném muzeu Semeneč v Týně nad Vltavou. (Foto: J. Sobotková)

Stavění máje na náměstí. (Foto: SDH KŘ)

Šikulky na výletě v Moravském krasu. (Foto: R.Volfová)

Školní akademie 2018. (Foto: M. Karas)

Školní akademie 2018. (Foto: M. Karas)

Obsah:

Fotogalerie	str. 2, 35 - 36
Z městského úřadu	str. 3 - 5
Události, zajímavosti	str. 5 - 13
Škola a školka	str. 14
Hasiči	str. 15
Divadlo	str. 16 - 18
Sport	str. 18 - 24
Modeláři	str. 24 - 25
Historické okénko	str. 26 - 28
Lidé z KŘ	str. 29 - 31
Nadcházející akce	str. 31 - 34

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665.

Redakční rada: Zdenka Maršíková, Jiřina Tůmová, Karel Sláma, Jiřka Vondrková, František Beneš.

Redakce: Andrea Rejhonsová, Aneta Chvojková.

Redakce si vyhrazuje právo články zkrátit. S obsahem čtenářských příspěvků se redakce zpravodaje nemusí vždy ztotožňovat. Obrázek na úvodní straně z archivu Evy Burešové.

Z městského úřadu – slovo starosty města

Fotbalové hřiště dostalo nové zavlažování

Autor: Petr Nekut

Pěkný dárek dostali na začátku nové sezóny naši fotbalisté, a sice nové automatické zavlažování trávníku na fotbalovém hřišti.

Trávník na fotbalovém hřišti patří zejména díky péči správce hřiště pana Bílka mezi nejlepší v celé soutěži a mnozí nám ho závidí, ale stávající zavlažování je poměrně náročné na práci a čas a jako celek je již překonáno a dosluhuje. Město proto rozhodlo o jeho nahrazení plně automatickou závlahou, která je zakopána v zemi a má vyjíždějící trysky, které jsou naprogramovány na pravidelné zavlažování. Systém má i dešťové čidlo, které vyhodnocuje dešťové srážky a podle toho volí intenzitu zavlažování.

Zakázku prováděla na základě výběrového řízení firma Machač za cenu 280 tisíc Kč a podařilo se

nám na ni získat dotaci ve výši 100 tisíc Kč od Jihočeského kraje v rámci dotací kraje na sportovní zařízení. Celá instalace proběhla velmi rychle a byla hotova během dvou dnů a do příštího zápasu našich fotbalistů bude hřiště zcela provozu schopné. Systém ušetří spoustu práce s natahováním hadic a postřikovačů a umožní zavlažování v optimálním čase – třeba i v nočních hodinách. Lze si jen přát, aby se kvalitní trávník projevil i na výkonech našich hráčů a přinesl jim i divákům nevšední fotbalovou zábavu zakončenou úspěchy našeho místního FK.

Setkání starostů v Senátu

Autor: Petr Nekut

V sobotu 24. března se uskutečnilo setkání starostů obcí a měst, kteří jsou ve funkci nejméně 20 let (v mém případě již 28 roků), s místopředsedou Senátu panem Mgr. Jiřím Šestákem a dalšími senátory.

Setkání mělo začínat ve 13 hodin, ale již po dvanácté se v okolí Valdštejnského paláce, kde je sídlo Senátu, pohybovala celá řada starostek i starostů, prohlížela si starodávné prostory honosného Valdštejnova sídla, které je vzorně opraveno. Po nezbytné bezpečnostní prověrce se všichni přesunuli do Rytířského sálu, kde bylo již všechno připraveno na slavnostní přijetí.

Po krátkém proslovu místopředsedy Senátu Mgr. Jiřího Šestáka, ve kterém jsme se dověděli, že podobných starostů je celkem 270 a že se jedná již o třetí přijetí, a krátkém vystoupení violoncellistky paní Michaely Stehlíkové, byli jednotliví starostové jmenovitě vyvoláváni, aby převzali pamětní děkovný dopis spolu s grafickým listem jako vzpomínku na toto setkání. Ve většině případů se jednalo o starosty malých obcí, starostů měst tam bylo jenom pět. Za všechny pak poděkoval velmi pěkně jeden kolega, který je ve funkci již 42 roků a nechystá se skončit.

Po oficiálním přijetí následovalo pozvání na číši vína a neformální diskusi.

Akce pokračovala prohlídkou reprezentačních prostor Senátu, následovala společná fotografie na senátní zahradě a pak cesta domů.

Celé setkání bylo velmi příjemné a milé a proběhlo ke spokojenosti všech účastníků.

Předávání pamětních dopisů. (Foto: M. Vlček)

Prvomájové setkání připomnělo 100 let republiky

Autor: Petr Nekut

Masarykův háj v lese Babky nad Řečicí byl opět svědkem prvomájového setkání, které bylo tentokrát věnováno stoletému výročí vzniku Československé republiky.

Již po poledni se na setkání začali připravovat mnichovští hasiči, kteří zajišťovali chutné a cenově přijatelné občerstvení a po třinácté hodině začali přicházet i příjezdět na kolech i auty první návštěvníci, kterých se nakonec sešlo více než sto.

Po položení kytice k Masarykovu pomníku jsme si v krátkém projevu připomněli vznik naší republiky před sto lety i roli TGM v ní. Poté již následovalo

vystoupení vokálního souboru Xtet, které naladilo všechny účastníky na tu správnou notu. Machova dechovka pak rozproudila zábavu, která pokračovala až do podvečerních hodin.

První máj v našem městě se opět vydařil a měl všechno, co se od něj očekává – pěkné slunečné počasí, chutné a levné občerstvení, dobrou náladu i bohatou účast.

Stavební sezóna se rozbíhá

Autor: Petr Nekut

Pro letošní rok připravilo naše město celou řadu stavebních akcí, které buď pokračují z loňského roku, začínají nebo se připravují.

Největší a nejviditelnější akcí je výstavba sedmi nových malometrážních bytů, které vzniknou na místě po demolici č. p. 77, na rohu ulic Jablonského a Náměstí Svobody. V současné době probíhají pokládka dlažeb a obkladů, dodělává se fasáda a chodníky, výmalby bytů, kompletace elektřiny a celá stavba se chýlí ke svému konci. Otevření tohoto domu se plánuje zhruba na začátek srpna. Byty jsou určené převážně pro naše seniory, jsou připravené jako bezbariérové a případní zájemci si již rychle mohou podávat žádosti o přidělení těchto bytů.

Další akcí, která přechází z loňského roku, je zateplení č. p. 671 – administrativní budovy na rohu náměstí J. Hrubého. Jedná se o akci za více než 3 milióny korun, při které se mění všechna okna i dveře, zatepluje se fasáda i stropy, opravuje se střecha a mění se celkový vzhled budovy. Také tato stavba se kloní ke svému konci a měla by být hotová během měsíce.

Hotové je i parkoviště ve dvoře základní školy, kde našlo útočiště 17 aut zaměstnanců školy a výrazně to napomohlo parkování ve středu města. Na svém začátku je i výměna povrchu hřiště v naší základní škole, která se rozbíhá a měla by být hotová během měsíce, do začátku prázdnin.

Rozběhla se též výstavba nové haly na uskladnění a třídění odpadů v našem sběrném dvoře, která vytvoří podmínky pro budoucí třídění a recyklaci odpadů a také snížení nákladů na jejich likvidaci.

Připravuje se rovněž celková rekonstrukce Tyršovy ulice, jejíž součástí je výměna vodovodu, kanalizace, přípojek teplovodu, veřejného osvětlení, chodníky, parkoviště i vlastní komunikace. Tuto velmi složitou stavbu připravujeme společně s vlastníkem silnice – Jihočeským krajem a v současné době probíhá výběrové řízení, které je velmi složité. Přichází celá řada dotazů, a tak není zcela jisté, zda se podaří řízení včas ukončit, aby se stavba mohla realizovat ještě letos. Připravena je i výstavba nové hasičské zbrojnice, na kterou již máme projekt i stavební povolení a připravujeme žádost o dotaci. Se stavbou pak můžeme začít až po registraci této žádosti, která by měla proběhnout v podzimních měsících letošního roku.

Projekčně připravujeme nové chodníky v ulici Míru a Lomnického a jejich výstavba by mohla začít na podzim. Obecně se dá říci, že se nyní mnohem obtížněji shánějí dodavatelé staveb, všichni mají dostatek zakázek a málo lidí a při výběrovém řízení se mnohdy přihlásí jediný účastník, nebo také žádný.

Škola získala vlastní parkování

Autor: Petr Nekut

Parkování ve středu města je problémem ve všech obcích a nejenak je tomu i v našem městě. Zejména v okolí základní školy se především kolem osmé hodiny obtížně zaparkuje, protože velká část rodičů dováží děti do školy autem a také hodně učitelů a zaměstnanců školy přijíždí vlastními vozidly. Zaplní se tak celé okolí školy včetně parkoviště před nákupním střediskem, které tak nemůže plně sloužit pro své zákazníky.

Po dokončení rekonstrukce budovy tzv. malé školy jsme proto přistoupili k úpravě dosud nevyužívaného prostoru školního dvora, kde po jeho vydláždění a odkanalizování vzniklo parkoviště pro 17 aut, určené zejména pro učitele a zaměstnance školy. Jejich auta by měla zmizet z okolí školy a

uvolnit tak místo pro rodiče žáků, zákazníky nákupního střediska i náhodné návštěvníky našeho města. Udělali jsme zde i prostor pro umístění kontejneru na papír, aby mohl pokračovat jeho sběr ve škole. Parkoviště má automatickou pojízdnou bránu, která je ovládána dálkově ovladačem z auta, který dostane každý zaměstnanec školy dojíždějící autem.

Celou akci prováděla na základě výběrového řízení firma pana Krni a stála celkem 800 tis. Kč. Není to však jediná akce letošního roku ve škole, protože je již připravena celková obnova vnitřního hřiště s umělým povrchem, která by měla začít během měsíce a připravuje se rovněž výměna a rekonstrukce kuchyněk ve třídách naší MŠ.

Z městského úřadu - Sbor pro občanské záležitosti

Autor: Zdeňka Bzonková, Jana Chvojková

„Blahopřejeme jubilantům naší obce“

V uplynulém čtvrtletí oslavili svá významná životní jubilea tyto naši spoluobčané:

Jaroslava Svobodová
Poláková Stanislava
Černá Jana
Šenk Josef
Chramosta Rudolf
Bezemek Jiří
Kulhová Jarmila
Medková Jiřina

Seidl Jiří
Knoblochová Olga
Špačková Eva
Slunéčková Ivanka
Dvořák František
Novák Zdeněk
Forman Stanislav
Štaigerová Gabriela

Reichl Jiří
Dolák Pavel
Krejča Ladislav
Ouvín Vladimír
Babický Ladislav
Knoblochová Ivanka

Všem jubilantům přejeme všechno nejlepší, hodně zdraví, štěstí a úsměvů.

Události, zajímavosti, komentáře

Dočká se Kardašova Řečice konečně obchvatu?

Autor: Martin Velík

O obchvatu města se mluví několik desítek let, jeho potřebnost nikdo nepochybuje. Přesto byl dosud obchvat města zbožným přáním, o kterém naprostá většina občanů tvrdí, že se jeho vybudování nedožije. V roce 2017 však došlo k poměrně

zásadnímu obratu, který vyvrcholil až petiční akcí proti obchvatu a hojně navštíveným jednáním zastupitelstva města v březnu 2018. Na tomto jednání zazněla celá řada informací a dovolím si je

stručně shrnout i pro ty, kteří se tohoto jednání nemohli nebo nestihli zúčastnit.

Cílem a účelem obchvatu je přeložení silnice první třídy, vedoucí v současné době středem Kardašovy Řečice, mimo zastavěné území města. Vlastníkem všech silnic první třídy je stát, který je tak investorem stavby obchvatu. Ale ke stavbě obchvatu je, stejně jako u každé jiné stavby, nutné splnění dvou základních podmínek – místo a peníze.

Tou první podmínkou je místo, kudy taková silnice povede. Je to možná pro někoho zvláštní, ale o trase stavby silnice nerozhoduje stát, ale fakticky územní samosprávné celky prostřednictvím územních plánů. V případě obchvatu Kardašovy Řečice jde o územní plán města, jehož veřejné projednání proběhlo v říjnu 2013, a následně byl schválen usnesením zastupitelstva na zasedání dne 20. 3. 2014. Tento územní plán je vypracován v souladu s územním plánem vyššího územně-právního celku, tedy s územním plánem Jihočeského kraje. Při projednání platného územního plánu nezazněl jediný dotaz či připomínka k trase obchvatu a to ani od autorů zmíněné petice.

Druhou podmínkou jsou finanční prostředky na samotnou stavbu i související přípravu. Z mého jednání na Státním fondu dopravní infrastruktury vím, že komise SFDI rozhoduje o vyčlenění finančních prostředků na dopravní stavby v předstihu několika let. Právě počátkem roku 2017 došlo k tomu, že stavba obchvatu města Kardašova Řečice byla komisí SFDI schválena s orientačním začátkem stavby v roce 2023. Samozřejmě to nemusí znamenat, že se 1. 1. 2023 musí zahájit stavební práce, ale že ve finančním plánu státu jsou v tuto chvíli vyčleněny finanční prostředky na stavbu obchvatu Kardašovy Řečice v roce 2023 ve výši 558 mil. Kč. Tato částka vznikla nějakým odborným odhadem délky trasy obchvatu, objemu výkopů a násypů, počtu mostů a křižovatek a je důležitým vodítkem posouzení ekonomiky celé stavby, které je předmětem jednání výše zmíněné komise SFDI. Konkrétní termíny

staveb se potom upravují s ohledem na aktuální připravenost projektů, tedy projektové dokumentace, stavební povolení či výběr dodavatelů. Za určitých podmínek je tak možné některou stavbu urychlit či naopak odložit.

Jak většina občanů města ví, proběhla k otázce obchvatu petiční akce, kterou podpořilo zhruba 200 osob. Přestože výše uvedené informace byly členům petičního výboru dobře známé, byl fakticky obsahem petice požadavek na to, aby obchvat byl veden dál od hranic města a to konkrétně zejména v místě křížení se silnicí na Nítovice. Je proto škoda, že v petici nebyla otázka formulována tak, jak v současné době stojí – tedy zda podepsaný podporuje změnu trasy obchvatu i přes to, že v takovém případě zcela jistě nedojde k jeho realizaci v roce 2023, jak je naplánováno v současné době. Diskuse o jiném vedení trasy obchvatu tedy není o změně výkresu ze strany státu, ale o změně obou výše uvedených územních plánů. Delší vedení obchvatu by zcela určitě bylo také dražší oproti současnému předpokladu a v takovém případě není jisté, zda by stát obchvat za takových podmínek vůbec realizoval.

Chcete vědět víc?

Vyhledávací studie obchvatu města:

<http://www.kardasova-recice.cz/www/mestorardasovarecice/fs/b-2-1-situace-zajmoveho-uzemi.pdf>
(pozn. redakce)

Jako dlouhodobý příznivec stavby obchvatu města si myslím, že v současné době je ideální situace na to aktivně působit při projednávání, přípravě a plánování obchvatu města, zejména otázky odhlučnění a napojení města na trasu obchvatu, což zaznělo od zástupců Ředitelství silnic a dálnic na jednání zastupitelstva. V této otázce je proto nutný aktivní přístup vedení města, abychom se toho naprostou většinou občanů vyhlášeného obchvatu konečně dočkali.

Na besedě s Petrem Horou-Hořejšem

Autor: Zdena Maršíková

Ve čtvrtek 5. dubna uspořádala Městská knihovna Jindřichův Hradec besedu s novinářem, publicistou a spisovatelem Petrem Horou-Hořejšem, které jsem se zúčastnila. Jako mnohé z vás i mne totiž dvacet pět let provází jeho Toulky Českou minulostí, v jejichž čtrnácti dílech originálním způsobem zpracoval naši národní historii od prvopočátků až do roku 1918,

tedy do obnovení české státnosti, která je jakousi pomyslnou tečkou za tímto monumentálním dílem, ukončeným v roce 2017. Strohý popisný dějepis dřívějších školních učebnic i mnohých historických publikací autor Toulek obohatil pohledem do denního života našich předků a čtivou přístupnou formou nabídl naše dějiny široké čtenářské obci.

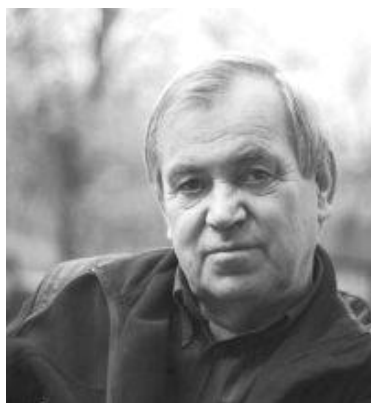

Svým pojetím národní historie, vyzdvihujícím životní příběhy některých významných osobností, širokým záběrem do dobových reálií, životního stylu, různých kulturních vlivů, politických souvislostí apod., se snažil odlišit od zjednodušujícího a falešného marxistického pojetí dějin jako nepřetržitého třídního boje, který jediný určuje dějinný vývoj. Někteří lidé, kteří za totality nehledali jiné zdroje, třeba starší historické publikace, tak mají tuto představu zafixovanou dodnes. Petr Hora-Hořejš se v jednom rozhovoru pro stanici ČRo Vltava, vyjádřil o Toulkách v tom smyslu, že ty naše dějiny pouze „interpretuje moderním a populárním způsobem běžným čtenářům“. Dodávám: kteří si často neuvědomují, jaké množství literatury musel načíst, aby jim mohl tento „servis“ jak řekl, poskytnout.

Petr Hořejš se narodil 7. 9. 1938. Po absolvování novinářské katedry na Filosofické fakultě UK pracoval jako redaktor. Po roce 1968 pro své politické postoje nesměl publikovat, byl propuštěn ze zaměstnání, a po marných pokusech sehnat jinou práci, odpovídající jeho vzdělání, nakonec pracoval jako technik a měřič vodních zdrojů. V samotě maríngotky kdesi uprostřed přírody však našel při turnusových službách i klidné místo k psaní. Toulky zpočátku publikoval jako pravidelnou přílohu tehdy oblíbeného časopisu Mladý svět pod pseudonymem Petr Hora. Velkou oblibu si získal jeho pravidelný sloupek o jednoduchém vaření pro začátečníky pod hlavičkou „Péfa Vaříč“ a podobně i sloupek s názvem „Péfa Rodič“. Občas také publikoval pod jménem některého ze svých přátel, kteří nebyli jako on tzv. na indexu.

Po listopadu 1989 se zúčastnil konkurzu na nového ředitele nakladatelství dětské knihy Albatros. Konkurz vyhrál, ale zhruba po roce na svou funkci rezignoval. Zvolil si přece jen klidnější, i když ne zcela jednoduchý život spisovatele na volné noze a věnoval se celé svým toulkám českou historií, na nichž strávil celkem čtyřicet let života. Petr Hora-Hořejš má ze tří manželství dva syny a čtyři dcery. Posledním dvojčatům, dívkám, je dnes 14 let. V letošním roce oslaví spisovatel významné životní jubileum, v září ho čekají 80. narozeniny, které byste mu při osobním setkání sotva uvěřili. Je živým příkladem tvrzení, že lékem na stáří a brzdou proti času je duševní a fyzická aktivita. Jeho životní styl dopřává místo i cestování, sportu a množství nejrozličnějších dalších činností. Zmíňme jeho angažovanost v Lize proti rakovině, v nadaci Pangea, v redakční radě časopisu Vital, atd. Vyšla mu také další osobitě pojatá knížka, tentokrát věnovaná českému králi Jiřímu z Poděbrad. Jeho vyprávění v hradecké knihovně sledovalo se zájmem kolem padesáti posluchačů a většina

z nich mu byla generačně blízká. Mnozí si s sebou přinesli jeden výtisk Toulky, který jim v závěru besedy autor podepsal.

Petr Hora – Hořejš.

Chci zmínit také zajímavou hypotézu Petra Hory-Hořejše, kterou na závěr besedy předložil posluchačům k úvaze. Týká se našeho dějinného vývoje, jenž je od počátku, kdy naši slovanští předkové někdy na přelomu 5. a 6. století přišli do střední Evropy jako v podstatě barbarské kmeny, poznamenán určitým civilizačním posunem, určitou opožděností za vyspělejší západní společnosti, která byla už několik století před naším příchodem do české kotliny v kontaktu s antickou kulturou, která ji ovlivnila, z níž čerpala pro svůj společenský vývoj, postavený na římském právu, filosofii, křesťanství atd.

V našich dějinách jsme se v některých obdobích k západní civilizaci přibližovali, jindy se od ní vzdalovali. Doba Karla IV byla určitým civilizačním vzestupem. Husitství, bez ohledu na jeho radikálnost, jež nás vedlo k protestanství, nás vlastně posouvalo k západu. Kdyby protestanství u nás zvítězilo, naše sblížení se západní Evropou by prý bylo rychlejší. Bílá hora to však zvrátila zpátky. Panslavismus 19. století nás chtěl směřovat výslovně od západu na východ k ruskému samoděržaví jen proto, že bylo slovanské, což se nakonec ukázalo jako falešná idea. A zvraty našeho divokého 20. století? Rok 1918 nám nastartoval dráhu k západním demokraciím, ale pak nás zase deptaly dvě totality. A tak bychom si měli uvědomit, že se s civilizačním posunem vlastně vyrovnáváme dodnes, domnívá se Petr Hora-Hořejš. už prý jen s nepatrným rozdílem. Zůstává mi však nezodpovězená otázka, kterou si dnes kladu, zda by nás někdejší fiktivní trvalý příklon k německému protestantismu nepřivedl sice k rychlejšímu civilizačnímu skoku, ale za cenu ztráty vlastní české identity (viz Lužičtí Srbové a polabští Slované vůbec). Otázka zůstává otevřená i k úvaze čtenářů našeho čtvrtletníku.

Univerzita třetího věku

Autor: Jan Pomije

Završením letního semestru akademického roku 2017/2018 bylo předání Pamětních listů účastníkům virtuální Univerzity třetího věku ve Vodňanech. Slavnostního předání se zúčastnilo čtrnáct studentů společně s tutorkou kurzu, knihovnicí paní Vondrkovou. Doprava byla zajištěna malým autobusem. Je nutno poděkovat vedení města v čele s panem starostou za financování této dopravy.

Vlastní předání Pamětních listů bylo slavnostně uskutečněno v kulturním domě ve Vodňanech v úterý 29. května. Předání se kromě zástupců Provozně ekonomické fakulty České zemědělské univerzity v Praze zúčastnili též zástupci města Vodňany. V programu nechybělo vystoupení žáků mateřské školy ve Vodňanech, které se všem účastníkům líbilo. Za školicí středisko Kardašova Řečice převzala Pamětní listy z rukou manažerky VU3V Ing. Kláry Nehodové tutorka kurzu paní Jitka Vondrková. Součástí akce byla i prohlídka krásného Děkanského kostela Narození Panny Marie ve Vodňanech s odborným výkladem.

Počasí celé akci přálo, všem účastníkům se akce moc líbila. Všichni účastníci Univerzity třetího věku děkují vedení města Kardašova Řečice za zřízení a podporu školicího střediska v knihovně v Kardašově Řečici. Lví podíl na bezchybném chodu střediska má tutorka kurzu knihovnice paní Jitka Vondrková, za což jí patří vřelý dík.

V úterý 5. června pak ještě proběhlo závěrečné sezení v řečické knihovně, na které každý ze „studentů“ připravil malé občerstvení. Již v říjnu se můžeme těšit na začátek dalšího semestru.

Máte zájem o přihlášení se do podzimního semestru VU3V?

Neváhejte a informujte se u paní knihovnice Jitky Vondrkové.

Jubilejní „Vzpomínkové promítání“

Autor: Zdena Maršíková

V pátek 6. dubna se v našem Kulturním domě konalo již 10. Vzpomínkové promítání. Totálně naplněný sál svědčil o stále se zvyšujícím zájmu o tyto pořady, což jistě těší především tvůrce samé. Usilovná práce Karla Slámy a Františka Beneše na digitalizaci amatérských filmových materiálů včetně jejich nového sestřihu, obvykle i nového ozvučení a hudebního podkresu přinesla další ovoce v podobě několika premiérových snímků. V prvním bloku večera to byl sestřih filmových záběrů p. učitele Karla Klášky z let 1967/68, nazvaný Rok na školním pozemku, a dokument Pivní slavnosti z 9. září 2017, jež se konaly pod záštitou Rádia Česká Kanada.

Druhý blok, věnovaný reprízám, nám připomněl nejprve záběry natočené v 60. letech p. farářem Šlechtou. Zopakovali jsme si také povedenou groteskní parodii o přepadení řečické pošty, která i s doprovodným dokumentem o natáčení tohoto snímku, snad nemohla nikoho zklamat. Vtipně zahraná situační komika všech aktérů bavila celý sál. V třetím bloku jsme si zopakovali slavnost Navrácení městských práv z roku 1993, dokument,

který o této významné události natočil řečický rodák, kameraman České televize František Čech. Slavnost to byla opravdu monumentální.

Závěrečný bonus měl tři části: vystoupení kapely Extrakt, masopustní veselici v Pleších a sestřih videa, natočeného v roce 2013 Martinem a Vladimírem Vondrkovým při zájezdu do Strahovského kláštera a na Vyšehradský hřbitov ke hrobu Boleslava Jablonského. Zájezd byl tehdy jednou z akcí Roku Boleslava Jablonského. Bohužel snímku chyběl komentář. Byla to tedy jakási předpremiéra a v listopadové repríze prý bude film promítnut kompletní, s průvodním slovem.

Co bych ještě ráda zmínila, je skvělá hudba, která všechny filmové dokumenty podkresluje a dovytváří tu správnou atmosféru. Jak jsem měla možnost si ověřit, výběrem hudby a jejím skloubením s obrazem se zabývá Karel Sláma, dramaturg, scénárista, střiháč a režisér v jedné osobě. Jednotlivé skladby, spíše jejich úryvky, kombinuje tak, aby hudba odpovídala obrazové situaci. Používá přitom opravdu široké spektrum hudebních stylů od Vivaldiho přes Smetanu až

k tradičnímu džezu a swingu a přesně se hudbou trefuje do nálady děje. Účinně používá i tzv. makroruchy, tedy výrazně zesílené zvuky, které zvyšují důraz na určitou situaci. Slyšeli jsme je např. v grotesce Přepadení pošty v Kardašově Řečici, kde hudební doprovod hrál rovnocennou roli s obrazem.

Na digitalizaci snímků, jež je prováděna na specializovaném technickém pracovišti České televize v Praze na Kavčích horách, se podílí především František Beneš, jehož doménou je celá technická stránka věci, včetně kvality ozvučení. Zároveň je i manažerem AudioVizuálního Studia, dnes se sídlem v Kardašově Řečici, které jejich činnost zaštiťuje. Spolek je pokračovatelem

bývalého klubu filmových amatérů, založeného při Osvětové besedě Jindřichův Hradec. Nutno zmínit, že digitalizace archivních amatérských filmů na pracovišti ČT je podporována finanční dotací města Kardašova Řečice a také města Jindřichův Hradec. Následné úpravy digitalizovaných snímků, jako střih, ozvučení, hudební doprovod atd., jsou volnočasovými aktivitami obou protagonistů.

Karel Sláma a František Beneš pokračují i v současnosti v natáčení a dokumentování společenských a kulturních událostí našeho regionu, což jistě představí v některém z příštích filmových večerů. Děkujeme a těšíme se na další pokračování Vzpomínkového promítání.

Stanislav Komárek oslaví šedesátiny

Autor: Jan Frolík

Od doby, kdy jsem v Řečických zajímavostech referoval o první knize Stanislava Komárka, kterou vydal po svém návratu z emigrace – jednalo se o Što esejů o přírodě a společnosti – uplynulo už bezmála čtvrtstoletí. Do dnešních dnů publikoval tento náš přední intelektuál, který působí jako vysokoškolský profesor na Karlově univerzitě, více než třicet dalších titulů, od ryze odborných až po beletristické, nemluvě o stovkách časopiseckých příspěvků a vystoupeních v rozhlasu a v televizi.

Stanislav Komárek se sice narodil v jindřichohradecké porodnici, ale pochází z Kardašovy Řečice, v níž má původ i řada jeho předků. Světlo světa spatřil poprvé 6. srpna 1958, a o letošních prázdninách oslaví tedy své šedesátiny. Při této příležitosti mu bude v řečické knihovně

věnován večer, na němž vystoupí s četbou ze svých dvousvazkových Pamětí, které chystá k vydání v nakladatelství Academia a v nichž píše na desítkách stránek také o Kardašově Řečici, kam dodnes zajíždí na chalupu. Termín jeho čtení, které proběhne v srpnu, bude ještě blíže upřesněn a oznámen na plakátech a ve vysílání místního rozhlasu. Každý zájemce o minulý život v našem městě je na ně srdečně zván.

Protože Stanislav Komárek psával v mladších letech života i básně, a to velmi dobré úrovně, připravil jsem z nich výbor pro rozhlasový pořad, který uvede pod názvem „Jsme vlny na moři“ v rámci cyklu Svět poezie v některém z letních sobotních večerů ČRo 3 – Vltava.

Jubilant Jan Frolík

Autor: Zdena Maršíková

Každý rok vychází druhé číslo našeho čtvrtletníku Řečické zajímavosti už tradičně v červnu před řečickou poutí, a tak vás čtenáře seznamuje i s informacemi o předpokládaném dění v našem městě o letních prázdninách. Nelze proto nepřipomenout, že měsíc srpen přinese dvě významná životní jubilea: šedesáté narozeniny prof. Stanislava Komárka, s nímž redakce připravila rozhovor a vzápětí sedmdesáté narozeniny řečického rodáka, patriota, milovníka přírody, bývalého učitele základní školy a také básníka Jana Frolíka. Narodil se do bouřlivého roku 1948. Po absolvování gymnázia vystudoval pedagogickou

fakultu v Českých Budějovicích a učil pak převážně ve svém rodišti, jen s krátkou přestávkou v dělnických povoláních. Jeho oborem byly předměty: čeština, dějepis a přírodopis.

Jan Frolík ale nebyl jen moudrým a laskavým učitelem, ale dlouhá léta byl a dodnes je aktivním členem kulturní komise města, častým autorem nejen podnětných a obsažných článků, psaných pro Řečické zajímavosti, ale především autorem knih prózy i poezie. Je básníkem, který má za sebou hned několik vydaných básnických sbírek s názvy Seminář poezie, Útěcha z ornitologie,

Atlantida, Haiku to nevysvětlí, a také je spoluautorem dvou sbírek *Řečická haiku* a *Řečická haiku II*. Jeho básně, tzv. haiku, byly přeloženy do polštiny, angličtiny a němčiny a našli bychom je i v antologii evropského haiku, vydané v r. 2005 v Krakově s názvem *Hvězda za Hvězdou*.

Nemůžeme zapomenout ani na dvě knížky pro děti – Sardinku znal jsem rozpustilou a knížku pohádek a básniček několika autorů. Hodiny se zastavily, ale jenom na kus řeči, jejímž byl editorem. Editorství si vyzkoušel už v roce 2012, kdy připravil antologii textů několika autorů, majících vztah ke Kardašově Řečici, s názvem *Zaneste city mé ku klidné Řečici*.

Knížka byla vydána ke 200. výročí narození Boleslava Jablonského.

Básnické dílo Jana Frolíka jsme si připomněli na literárním večeru v městské knihovně 13. června, kde jsme recitovali jeho básně, a kde také zaznělo několik jeho písňových textů zhudebněných a interpretovaných Petrem Hromádkou.

Za redakci Řečických zajímavostí, za kulturní komisi města i za čtenáře našeho čtvrtletníku přeji Janu Frolíkovi do dalších let co nejlepší zdraví a neochabující inspiraci k novým básním.

Zprávy z OP Slávia Kardašova Řečice

Autor: Jan Šlápota (redakčně upraveno)

V roce 2015 pár nadšenců a fandů Slávie, pánové Tomša, Bursík, Šlápota a Lepičové založili Odbočku přátel v Kardašově Řečici. Po nesmělých krůčcích v začátku jsme se rozmáchli a uskutečnili několik zájezdů na ligová a pohárová utkání Slávie. Potom následovalo opékání prasátka, několik posezení s hudbou, vánoční pochod okolo Řečice a turnaj v malé kopané. Uskutečnily jsme také dvě besedy a to s Dušanem Šventem a s trenérem Miroslavem Beránkem. Toto povídání o fotbale bylo poučné a příjemné.

Po těchto aktivitách nás v Praze nazvali novou kometou na slávistickém nebi a byli jsme požádáni, zda bychom neuspořádali 18. ročník

celostátního setkání Slávistů a turnaj v malé kopané. Po delším uvažování jsme řekli ano. Setkání se uskuteční 6. července. S pomocí pana starosty Nekuta probíhají přípravné práce dobře. Ale přesto bychom uvítali každou ruku, která by byla ochotná pomoci při zviditelnění našeho města, protože se jedná o akci celostátního významu. Děkujeme za každou pomoc s organizací.

Červenobílá síla a spolu jsme silnější!

Pejskaři na Šumavě

Autor: Veronika Slaninová

Jak je již tradicí řečického kynologického klubu, kromě činností souvisejících přímo s výcvikem psů pořádáme každý rok i odpočinkovou akci v podobě prodlouženého víkendu, která nemá se psy nic společného. Tedy – letos bylo toto pravidlo porušeno, protože historicky poprvé se relaxačního pobytu zúčastnil právě i pes. Někteří výcvikáři neodolali a psa několikrát denně zkoušeli ze štěkání v poloze vleže na zádech a z dalších ne zrovna běžných cviků pod příslibem malého kousku domácí paštyky.

A kam jsme se letos podívali? Na šumavskou Kvildu, do chaty s vířivkou, saunou a úžasnou obytnou kuchyní. Před odjezdem jsme vyndali z kufrů šortky a tílka a nahradili je (věříc předpovědi počasí) zimními bundami. Naštěstí se

meteorologové ne vždy trefí, takže zimní bundy mohly zůstat v kufrech a my si užívali krásného jarního počasí.

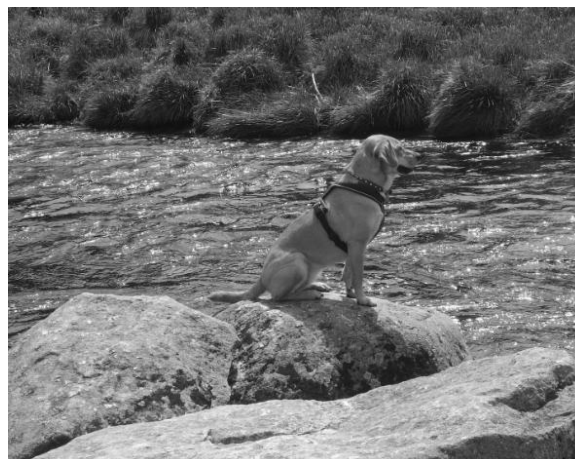

Foto: V. Slaninová

Prochodili jsme kvildské okolí, zkontrolovali, zda se kvalita borůvkových lívanců a knedlíků v nedalekých hospůdkách nesnižuje a večery jsme trávili velmi společensky. Když je ta správná atmosféra, snadno uhodnete i bakterii předváděnou pantomimou anebo poslepu kreslené členy výpravy.

Poslední den jsme výlet završili supěním do táhlého dlouhého kopce – na Bučinu. Tam jsme si půjčili koloběžky a vrátili se do dětských let. Po pronesení koloběžkářského pozdravu „trhni si

nohou“ jsme statečně trhali a 6 km dlouhý sjezd zpátky na Kvildu jsme si patřičně užili. Pes, který to všechno absolvoval s námi, se dodnes při povelu „štěkej“ svalí na záda. Alespoň můžeme v neděli na cvičišti předvádět, jak tento cvik nemá vypadat, i to je vlastně k něčemu dobré.

Nyní nás zaměstná příprava velkého závodu – Memoriálu Ivany Tůmové, který se bude konat v září. Potom už můžeme zase směle plánovat, kam se podíváme příští jaro. Bude to naše vlast anebo se vydáme do Alp? O tom zase za rok...

7. rybářské závody pořádané MO ČRS Kardašova Řečice

Autor: Petr Semerád

V sobotu 19. května 2018 proběhl již sedmý ročník našich rybářských závodů. Tyto závody jsou určeny především pro členy MO Kardašova Řečice a počet startovacích míst je omezen, protože závody se pořádají v místech, kde jsou omezené možnosti lovu. Proto není od věci zamluvit si účast okamžitě po oznámení termínu závodů. Letos došlo ke změně místa konání závodu z důvodu úhynu ryb a nedostatečného množství vody v nádrži v Mláce. Narychlo určeným místem závodů jsme zvolili krásný úsek na Nové řece kousek za Mlákou. Počasí slibovalo dobré podmínky pro rybolov, a co slíbilo, to také splnilo.

Prezentace s placením zápisného začala ihned po příjezdu ředitele závodu v 5:30. Závodníků se nakonec sešlo jen 17, což se při určování míst k chytání nakonec ukázalo jako výhoda, protože ředitel závodu nemusel obcházet dlouhý úsek podél řeky. Dalším kladem bylo samozřejmě velké množství cen rozdělených mezi menší počet zúčastněných. Je na místě podotknout, že díky štědrosti sponzorů je naše místní organizace zatížena jen minimálně, co se týká financování závodů.

Proto bych rád poděkoval našim sponzorům, kterými jsou: Město Kardašova Řečice, obec Novosedly nad Nežárkou, DELTA Kardašova Řečice, a. s., firma Auský, Petr Naidr, Radek Holeček, rybářské potřeby MITAS, František Nedvěd.

Výše uvedeným subjektům touto cestou velice děkujeme a věříme, že nám do dalších let zachovají přízeň. Poděkování patří také pánům Pavlovi Dušákovi ml. a Michalovi Tóthovi, kteří

Rybářské závody. (Foto: P. Semerád)

nám poskytli servis se svým stánkem, grilem a výčepem piva.

Závody jsou oznamovány každý rok na Výroční členské schůzi (VČS) v březnu a další pozvánky ani plakáty už nevyvěšujeme. Bohužel, účast na VČS je zhruba 40 - 50 osob (do 22 % členské základny), což má za výsledek, že zhruba 170 členů neví, co se v naší organizaci plánuje a jak si vedeme. Ale zpátky k závodům.

Po prezentaci si každý vylosoval číslo místa k rybolovu, ředitelem byly přečteny propozice závodu a pak už se jen čekalo, až se každý přemístí na své určené stanoviště. V 7:00 byl vyhlášen začátek závodu. Závod probíhal ve dvou kolech (po dvou hodinách) s přestávkou. Po přestávce si každý vylosoval nové stanoviště. Jak už je výše zmíněno, zúčastnilo se tedy jen 17 závodníků a díky štědrosti sponzorů mohli být odměněni všichni.

Chytání na řece není úplně jednoduché z hlediska množství nacytaných ryb za časový limit, proto úlovky nebyly tak hojné, jako na nádrži v Mláce. Navíc jsme pro zpestření pozměnili

podmínky rybolovu, kdy se počítala bílá ryba až od 20 cm a povolený byl pouze lov na položenou (na těžko). Na druhou stranu, za uloveného kapra bylo připočítáno 100 bodů (to se ale bohužel nikomu nepodařilo). Největším úlovkem se pochlubil Radek Fitl ml., ten ulovil jesena 44 cm a za to si odnesl sošku a poukaz v hodnotě 1.000,- Kč na nákup v rybářských potřebách. První tři místa obsadili rybáři následovně: 1. František Trčka, 2. Pavel Vyčítal starší, 3. Pavel Vyčítal mladší.

V těchto závodech jde především o zábavu, a tu si, doufám, všichni užili. Závody byly již sedmé v pořadí a opět se vydařily, včetně počasí. Věříme, že příští rok v květnu bude účast hojnější a přízeň sponzorů zajistí tak štědré ocenění pro závodníky, jak tomu bylo zatím pokaždé.

Petrův zdar!

Účastníci rybářského závodu. (Foto: P. Semerád)

Když se řekne pouť...

Autor: Veronika Slaninová

Schválně, co Vám hned vyvstane na mysli? Určitě ne strohá definice pouti, která praví: Pouť je cesta za účelem návštěvy určitého poutního místa, které má náboženský význam.

Pouť se dá samozřejmě popsat i jinak, navíc se její význam lišil podle krajů, zemí, ale i světadílů, účely poutí byly také různé a nakonec i samotný průběh se dost lišil. V našich krajích se většinou konaly výroční poutě k místním kostelům v den jejich zasvěcení nebo v den zasvěcení jejich patrona. Z poutí si lidé nosili růžence, modlitební knížky a svaté obrázky, často malované na skle. Kolem těchto poutí se časem začal soustřeďovat společenský život, přibýli komedianti. Postupně se z této slavnosti stala spíše společenská než křesťanská záležitost.

Abych posbírala nějakou inspiraci, co dalšího by se o pouti dalo napsat, oslovila jsem kamarády, známé a rodinu. Požádala jsem je, aby mi řekli, co se jim vybaví jako první, když se řekne pouť. Tímto všem moc děkuji za spolupráci a spoustu zprostředkovaných zážitků a vzpomínek, často se tam prolínal humor s nostalgií. Pokusím se, tu velkou sbírku postřehů, které často vyústily v navazující diskusi, zhustit, pospojovat a zprostředkovat i Vám. Protože moje generace už pomalu začíná patřit

k pamětníkům, přesuneme se tak trošku do retra – do osmdesátých let minulého století. Pojďte si zavzpomínat s námi!

„Řetízák. Jak jsme se na něm chytali za ruce a vykopávali se. A zatáčeli si sedačky. Dneska je mi špatně, jen se na řetízák podívám. Vlastně se nepodívám, ony už dneska nejsou. Ale tenkrát jsme to milovali...“

„Lodičky, labutě, lochneska. To už se dneska také nevidí. Přitom ty labutě – to byla taková romantika! Občas některá nefungovala, takže se člověk celou dobu chtěl nechtěl držel při zemi. A lochneska? Párkrát se mi povedlo hodit míč do toho koše uprostřed, za to se vyhrávala další jízda zdarma! Jo a ještě autodrom. Ten je naštěstí nesmrtelný. Rodiče mi vždycky dávali ruku před pusou, abych si nevyrazila zuby. Jak já to nesnášela! Dneska tam svým dětem tu ruku dávám taky, zubaři jsou draží...“

„Přehupovací klece! To byla pecka. Sice jsme je měli se sourozencem zakázané, protože jsou hrozně

nebezpečné, ale jak jsme se na nich vyblbnuli! Některé šly přehoupnout lehce, jiné vůbec. Když jsme pak věděli, která jde nejlépe, to se to pak machrovalo! A holky si do klecí nechtěly brát sukně, aby jim pod ně kluci ze země nekoukali.“ „Podle mě ta sukně byla možná lepší, mě v těch přehupovacích klecích jednou ruply džíny na zadku a zbytek pouti jsem pak musela strávit na lavičce.“

Řečická pouť v červnu 1983. (Foto: V. Slaninová)

„Střelnice s ubroušenými muškami na vzduchovkách. A když už člověk nějakou růži i tak vystřelil, nedala se dát do místnosti, jak smrděla těmi levnými voňavkami. Ale na holky ty růže i tak zabíraly...“

„Cukrová vata. Pruhoaná dlouhá lízátka. Nikomu to nechutnalo, nikdo ho nezvládl sníst celé, ale stejně jsme to kupovali. Turecký med, co po něm lezly vosy. Mejdlička. Kokosové suky. Žužu, co na něj celý den svítilo slunce, takže se roztékalo ještě dřív, než ho člověk strčil do pusy. A perníkové srdce, co jsme kupovali babičce. Srdce jsme jí dali, ona poděkovala a my jsme jí ho pak hned snědli. „

„Úklid. Co úklid, pokaždé skoro rekonstrukce! Musela jsem mýt čistá okna, protože jsem musela být viděna s hadrem v ruce, v okně jsem byla lidem na očích nejvíc. Bílila se zeď na dvoře, protože když se otevřela vrata, bylo na tu zeď vidět. A víte, co kolem o pouti projde lidí? Mě to bylo jedno, ale maminka trvala na tom, že všechno musí být dokonalé, aby jí sousedky nepomluvily.“

„Nekonečné vaření a pečení. Spousta druhů, vždycky jsme museli mít víc než ženské v práci. On to vlastně ani nikdo moc nejedl, ale byla pouť, tak se peklo. Pak jsme to dávali slepicím.“

„Návštěvy. Široké příbuzenstvo, které se sešlo jen jednou do roka, právě na pouť. My děti jsme směly ponocovat, dlouho do noci se povídalo. Často jsme usnuly v duchnách v sednici u pece. A babička každý rok dala spravedlivě všem vnučatům desetikorunu, abychom si tu pouť užily.“

„Večerní zábavy a tancovačky. První lásky za vlhkých letních nocí. Načinčané slečny v sukních, neohrabaní a nesmělí kluci. První tajná ochutnávka ovocného vína. Prostě romantika jako tráma!“

„Nedělní procesí, my děti jsme byly oblečené do nejsvátečnějšího oblečení, byly jsme hlavně na ukazování. Nesměly jsme se zamazat, takže v neděli se už na kolotoče, houpačky a autíčka moc nechodilo. Rodiče se potřebovali zastavit snad se všemi lidmi na pouti, my děti jsme musely vzorně stát a být zticha. Do soboty byly poutě vždycky super, neděli jsme nesnášeli. V neděli se také hodně porovnávalo, komu kolik přijelo návštěv, kolik aut a hlavně jakých má kdo před domem. Pak to ženské dlouze probíraly a doplňovaly pikantními drby.“

„Sváteční mše v kostele. Vždycky byla jiná než všechny ostatní, krásná. Chodilo víc lidí než jindy, kostel býval plný. A zpívání se kostelem tak krásně neslo...“

„Jeden rok vyražené zuby, další rok ztráta vědomí na dětském kolotoči, potom každoroční zvracení z kombinace cukrové vaty a řetízku nebo houpaček. Asi mi to za to stálo, protože jinak si neumím vysvětlit, proč jsem do toho každý rok šla znovu!“

Řečická pouť v roce 1998. (Foto: A. Chvojková)

„Uřvaná hudba. U každého kolotoče hrála jiná písnička, když stál člověk uprostřed, byl to solidní mix. Dodneška mi v uších zní Ten divnej smích od Greenhornů, ten snad pořád dokola a několik let po sobě pouštěli u velkého řetízku. Lítili jsme nad střechou Spořitelny a pod námi se neslo – Chá cháááá cháááchachachááá. Z toho opravdu tuhla krev v žilách.“

Jak vidíte, vzpomínek a zážitků s sebou nese pouť opravdu hodně. Věřím, že jste se alespoň na chvíli přenesli do pouťové letní nálady a snad se nad tím vším i trochu pousmáli. Je hezké pozorovat, jak odlišně vnímají pouť děti a jak dospělí... Vlastně možná i docela poučné. Tak jak si tu pouť užijeme leto

Škola a školka

Knížka pro prvňáčka

Autor: Milena Zikešová

V úterý 22. 5. 2018 navštívili žáci 1. A a 1. B místní knihovnu. Paní Jiřka Vondrková nás přihlásila do projektu Knížka pro prvňáčka. Malým čtenářům ukázala krásné prostory knihovny, seznámila s pravidly půjčování knížek, povprávěla o rozdělení knížek, ukázala miniknížku a také super obří knihu. Malí čtenáři si losovali hádanky, četli, luštili,... Každý prvňáček dostal knížku a sladkou odměnu.

Kéž by se z malých čtenářů stali pravidelní návštěvníci místní knihovny, s láskou otevírali knížky a toužili po dalších a dalších pohádkách, příbězích,....

Vždyť svět knížek je tak nádherný (i v dnešním světě počítačů).

Výlet tříd 1. A + 1. B + 3. A + 3. B

Autor: Milena Zikešová, Magdalena Landsteinová, Lenka Míchalová, Iveta Toufarová a žáci

Všechny třídy si užily výlet, na který si ušetřily z vánočního jarmarku.

Ve středu 6. 6. 2018 jsme se vypravili na školní výlet. To bylo těšení, dospát jsme nemohli. Jeli jsme do Jihočeského zemědělského muzea v Netěchovicích u Týna nad Vltavou. Na místě jsme se rozdělili do tří skupin a s paní průvodkyní prošli muzeum.

Poznali jsme, jak se zpracovává obilí, mléko, maso, vlna, len, jak vzniká med. Zkusili jsme si vymlátit obilí cepem, mlít pšenici na mouku (je to opravdu dřina). Víme, kde nejčastěji bývají osiny, proč kovářova kobyla chodí bosa, oddělili jsme zrna od

plev. Už víme, co je to povřísl, roztočili jsme žentour. V agrohopsáriu jsme si zaskákali do balíků slámy - paráda. Upekli jsme si chlebové placky se škvarkami - výborné. Pomazlili se s kůzlátky, králíky, viděli býky, ovce, slepice. Věděli jste, že existuje i koza angorská?

Nakoupili jsme suvenýry, osvěžili se zmrzlinou a na závěr opekli vuřty. To víte, že padaly do ohně, že jsme měli mastné vousy. Proběhli jsme se po louce, nasedli do autobusů a odjeli domů.

McDonald cup 2018

Autor: Tomáš Pražák

V pátek 11. 5. 2018 odehráli naši školáci populární McDonald cup v Jindřichově Hradci. Většina hráčů ze sestavy hraje v týmu Mladší přípravky KŘ a turnaj ohodnotil trenér Pražák takto: „*tento turnaj se hraje na velkém hřišti a to bylo pro nás něco nového a trvalo dva zápasy, než si na to hráči zvykli. K vidění byl tuhý boj o postup do krajského finále. Nakonec se radoval Jindřichův Hradec, který nás po velkém boji vyřadil v semifinále. Zápas o třetí místo jsme zvládli a kluci si přivezli domů pohár a medaile.*“

Výsledky

KŘ - N.Bystřice 2:1 - Pluhařík Z., Kodým J.
KŘ - Slavonice 2:1 - Pražák M., Šenold A.
KŘ - N.Včelnice 3:0 - Šenold A., Pražák M., Kodým J.

Semifinále:

KŘ - J.Hradec 1:2 - Šedivý J.

O 3.místo:

KŘ - N.Včelnice 1:0 - Pražák M.

Sestava: Neugebauer T., Valda A., Pražák M., Šedivý J., Kodým J., Gorský M., Šenold A., Pluhařík Z., Sedláček D., Bartoš T.

Sbor dobrovolných hasičů – SDH K. Řečice

Hasičská fontána 2018

Autor: Lenka Heřmánková

Více než 1000 hasičů ze všech krajů České republiky zamířilo dne 2. 6. 2018 do hlavního města, aby zde vzdali poctu československému státu a na motivy symfonické básně Vltava z cyklu Má Vlast společně vytvořili největší hasičskou vodní fontánu na světě. SDH Kardašova Řečice byla součástí této akce. Využito bylo celkem 140 proudů vody z náplavek, 35 proudů vody z Palackého mostu, 50 proudů vody z Jiráskova mostu a 14 vodních proudů

z prostředku Vltavy. Nataženo bylo celkem 455 kusů hadic o celkové délce 6.950 metrů, instalováno bylo 102 kusů světel. Vodní produkci zahájila hymna, po níž následovala část symfonické básně Vltava Bedřicha Smetany s ohňostrojem. Závěr pak patřil Slovanským tancům Antonína Dvořáka.

Zásahy SDH

Dne 26. 4. 2018 v 15:33 vyjela JSDH Kardašova Řečice k požáru hrabanky u rybníka Kardaše. V 17:00 se jednotka vrátila zpět na základnu.

Dne 30. 4. 2018 ve 20:49 vyjela JSDH Kardašova Řečice k požáru lesa u Samosol. Průzkum na místě ukázal, že se jednalo o kontrolované pálení čarodějnic.

Dne 8. 5. 2018 v 21:38 vyjela JSDH Kardašova Řečice k požáru pily v Dráchově. Jednotka se vrátila zpět na základnu v 2:55 hodin. Byl vyhlášen II. stupeň požárního poplachu. Dále na místě zasahovali HZS Č.Budějovice, HZS Tábor, HZS Soběslav atd., celkem 11 cisteren. V době příjezdu hasičů k požáru hořela plamenem střecha jedné dílny pily. Požár dále ničil i mezisklad se dřevem. Průzkum ukázal, že v hořícím objektu nikdo není, hasiči nemuseli nikoho evakuovat, nebylo třeba povolávat ZZS a jednotky ihned zahájily hasební práce. Rozsáhlý požár, který střechu dílny a meziskladu zničil prakticky kompletně, dostaly pod kontrolu přibližně do půlhodinky. K ochlazení meziprostorů hasiči použili systém Cobra, ohniska vyhledávali termokamerou. Úplná likvidace požáru byla nahlášena v 1:39 hodin.

Požár hrabanky a požár v Dráchově (vpravo). (Foto: SDH KŘ)

Hasičská fontána. (Foto: SDH KŘ)

Hasičská fontána. (Foto: SDH KŘ)

Ochoťnický spolek J. K. Tyl

Jaké bylo divadlo?

Autor: Veronika Slaninová

Na letošní jaro si místní ochotníci připravili odpočinkovou a místy i černou komedii Dědeček – aneb musíme tam všichni. Pro ty, kteří ještě hru neviděli (a chybu udělali), stručně nastíním děj.

Děda Ptáček byl pro nevhodné chování vyloučen na dvacet let z Domova šťastného stáří. Jeho rodina byla vyzooměna telegramem, ze kterého spíše vyplývalo, že dědeček zemřel, než že je živý a plný elánu připravený k vystěhování. Rodina dědečka „uklidila“ na chatu, kam mu také přijela splnit jedno z jeho bláznivých přání – přivezla mu nafukovací člun. Dědeček ovšem spal ve svém křesle tak tvrdě, až to vypadalo, že tentokrát je s ním vážně amen... Milující rodina jej naložila do člunu a následně i s člunem na střechu auta. Nějakým nedopatřením dědečka na jeho poslední cestě kdesi ztratila. A jak to všechno nakonec dopadlo? Ti, kdo přišli, již vědí. Ti, kdo zatím představení neviděli, budou mít ještě několik příležitostí být osobně vtáhnuti do děje a zápletku rozuzlit.

Popis děje ovšem nedovede ani v nejmenším nahradit krásný kulturní zážitek v podání skvělých řečických herců. Myslím, že právě obsazení nám dobře známých tváří je tím pravým kouzlem ochotnického divadla, ve výkonech je více lidskosti, autentičnosti a přirozeného vtipu, představení je

doslova šito na míru místnímu prostředí. Ač jakákoliv podobnost postav s reálnými osobami byla jistě zcela náhodná, každý z diváků ve hře více či méně vzdáleně poznal někoho ze svého života, ať už jde o členy rodiny, policisty, hospodského, prodavačku nožů, ředitelku ústavu, pošťačku... Zkrátka – tato komedie všem hercům vysloveně sedla, publikum se královsky bavilo a věřím, že nejen publikum, ale že i herci si tu uvolněnou atmosféru sršící vtipem patřičně užili. Velké poděkování patří samozřejmě nejen hercům, ale celému realizačnímu týmu divadla v čele s Jaroslavou Vlkovou, která hru režírovala.

Snad mohu prozradit i jednu perličku na závěr: Prodavačce super kvalitních nožů Agnes v podání Dáši Semerádové pár dní po představení volal skutečný prodejce kvalitních nožů s neodolatelnou nabídkou slevy ze čtyř tisíc korun na pouhých 899,- Kč. Číslo bylo prověřeno, a podle všeho šlo o skutečnou nabídku telemarketingové společnosti. Chudák volající asi netušil, že naráží na tvrdou konkurenci! ☺

Jak se připravoval Dědeček?

Autor: Jana Chvojková

Máme za sebou další premiéru divadelní hry, a pokud vás někdy zajímalo, jak takové představení vzniká, pojďte se s námi společně do zákulisí Dědečka“ podívat.

Aby mohla být premiéra divadla na konci dubna, jak je již tradičně zvykem, začínáme se zkoušením po Novém roce. Na přípravu máme tedy zhruba 3-4 měsíce. Na Vánoce nám hercům režisérka Jarka Vlková rozdává scénáře, abychom se seznámili s hrou a za dlouhých zimních večerů se mohli začít učit texty. (Hurá, je to komedie! Díky, Jaru!) Začátkem ledna se všichni sejdeme na 2-3 čtené zkoušky. Dobré znamení je, že se smějeme už při prvním čtení. Pak už se přesouváme na jeviště. Je nás 15 herců a zkoušíme 1x týdně večer, nejprve po obrazech (neboli jednotlivých scénách), tím pádem se s některými kolegy zatím nepotkáváme.

Koncem března už zkoušíme všichni dohromady dvakrát týdně, vždy zhruba 2 hodiny. Pro režisérku Jarku je plánování zkoušek mnohdy obtížné, protože někteří herci mají odpolední a noční směny.

Od samého začátku se zkoušek účastní i obě nápoředy Maruška Šašková a Jana Karasová. Postupně, jak se text učíme, odkládáme scénáře (na prosbu a později i příkaz režisérky) a tak s námi mají plné ruce práce, protože to, že scénář odložíme, ještě neznamená, že text umíme. My se jim za jejich svatou trpělivost kolikrát odvděčíme

tím, že se při představení do textu zamotáme tak, že jim dá hodně práce nás vymotat zpět. Začátkem dubna naši čtyři kulísáci v čele s Karlem Staňkem začínají připravovat scénu, abychom si osvojili hru s rekvizitami. Zvukař a osvětlovač Ondra Volf v jedné osobě si pečlivě značí do scénáře místa, kde bude hudební předěl a jak které místo nasvítit. I on s námi pak někdy zažije perné chvíle během představení, například když ví, že po určité větě musí zhasnout světla a kýžená věta ne a ne přijít. Ale jelikož je profík, zvládá to s přehledem. Komédie je ze současnosti, není tedy žádná práce s kostýmy. To si bere na starost ženská část souboru, sladíme kousky z divadelního fundusu, s tím co má každý z nás doma a zbytek nacházíme v second handu. S kadeřnicí Hankou Staňkovou, jenž má s divadlem také dlouholeté zkušenosti, doladujeme, kdo bude potřebovat pomoci s účesem vzhledem ke své postavě. Bára Volfová navrhuje a připravuje plakáty, vstupenky a programky, jako tradičně s grafickou spoluprací Milušky Pomijové.

Mezitím pomocná režisérka a inspicientka Radka Volfová dělá takovou tu mravenčí práci, která není sice moc vidět a zajišťuje i to, o čem my ostatní ani nevíme, že se zajistit má a co je důležité - hlídá finance. V neposlední řadě má také za úkol, nás při představení „strkat“, na scénu, tak jak si to děj a naše role žádá nebo naopak chytá za límec herce, kteří se jí na jevišti hrnou o obraz dřív, než mají. Zkrátka své udělá tréma nebo stačí chvilka nepozornosti. Ani se mnou to neměla tentokrát lehké, i přesto že doufá, že jsem spolehlivá a nemusí mne hlídat. Opět ji však jen dokazují, že opravdu musí! Jdu se totiž v klidu převlékat do jiného kostýmu o scénu dřív. Najednou slyším do šatny: „Kde je Jana???!“ Já zjišťuji, že jsem jinde, než jsem měla být, rychle oblékám šaty zpět... Zasekne se zip... Vláda supí na scéně a cedí skrz zuby „Kde sakra je?!!“ Už i kulísáci se pokouší zapnout ten zatracenej zip. Nic, nejde to!!! Pro

mne nekonečné vteřiny, ale díky hereckým kolegům, kteří mne v tom nenechali, to prý nikdo ani nepoznal. Na tyhle chvíle potom nejraději vzpomínáme, a že jich máme. Ale o tom zase třeba někdy přistě.

Dva dny před premiérou vždy proběhne generálka, na kterou chodí známí a kamarádi a my si to celé zkusíme na ostro.

V den premiéry je na scéně vše na svém místě, v zákulisí nervozita a napětí, u vstupu jako tradičně Dana Bártů a Věrka Dvořáková, které pouštějí první diváky do sálu... Zazní první zvonění, všichni se navzájem nakopeme se slovy: „Tfuj,tfuj potvoro breptej „a ...pak už to znáte.

Během dvou víkendů jsme odehráli tři představení, které vidělo přes 600 diváků.

Neuvěřitelně nás nabíjí váš smích, na který v zákulisí nedočkavě čekáme a jsme za něj upřímně vdšní. A moc nás těší, že vám vneseme do všedního života i trošku lehkosti a uvolnění, a že jestli někomu tekly slzy, tak jenom od smíchu. Toho není v dnešní době nikdy dost.

A tady vidíte, že divadlo není jenom o nás hercích a režisérech, ale že v tom jedem všichni, celá parta, která musí táhnout za jeden provaz.

Moc se na Vás všechny těšíme na dalších představeních a děkujeme za vaši neutuchající přízeň.

Kde nás ještě můžete vidět?

13. 7. Lomnice nad Lužnicí

17. 8. Děbolín

5. 10. Nová Včelnice

V jednání je ještě Nová Bystřice, Veselí nad Lužnicí a další.

Divadelní spolek J.K.Tyl připravuje Naše Furianty

Autor: Tomáš Englický

Přestože se pomalu blíží čas prázdnin a s ním i prázdniny divadelní, členové kardašovořečického divadelního spolku jsou v činné práci...

Jednak se chystá pravidelné hostování s komedií Dědeček - aneb musíme tam všichni, které proběhne tradičně v Děbolíně, Lomnici nad Lužnicí a dalších městech, jednak se chystá letní

repríza divadla Vodníci v Řečici a to v Týně nad Vltavou na otáčivém hledišti a za třetí, ochotníci chystají nové představení – klasiku Naši furianti.

Původní text Ladislava Stroupežnického byl zkrácen a upraven, ale přesto chystané divadlo bude mít klasický ráz a nebudou chybět známé repliky, z nichž je jistě neopomenutelná „Tenhle punč paltím já!“ V představení bude zcela zásadní i muzikantská a hudební složka, na které se podílí i členové Řečické kapely, a to zejména Karel Mach a Petr Žížka. Režie hry se ujal Karel

Zaviačič a premiéra kusu je plánovaná na druhou polovinu listopadu.

Přestože je hra zatím ve stádiu příprav, a je na ní ještě plno práce, doufáme, že se nám povede vytvořit „bytelnou“ českou klasiku, která přispěje k pestrosti repertoáru divadelního spolku i kulturních akcí v Kardašově Řečici.

FK Kardašova Řečice 1922

Mladší přípravka

Autor: Tomáš Pražák, Aneta Chvojková

Poslední zápasy okresního přeboru v této sezoně odehrál „A tým“ na našem hřišti 9. 6. a pro ročník 2009 to byl konec v mladší přípravce. Od podzimu budou nastupovat za starší přípravku. V obou utkáních jsme na hřišti dominovali a soupeřům nic nedovolili.

Svoje poslední zápasy OP odehrálo i naše béčko. První zápas proti domácím byl herně celkem vyrovnaný a v prvním poločase se všichni snažili a bojovali, ale druhý poločas už z naší strany tak dobrý nebyl. Zápas proti Č.Velenicím byl jednoznačný a na soupeře jsme nestačili.

Oba řečické týmy hrají okresní přebor mladších přípravek. Vedle našeho „A týmu“, který se umístil na krásném 2. místě a „B týmu“, který obsadil poslední 12. místo, v soutěži v sezóně 2017/2018 nastupovalo dalších 10 týmů, viz tabulka.

Okresní přebor mladších přípravek 2017/2018 - konečná tabulka

1. TJ Centropen Dačice "A"	23 0 3	281-97	69
2. FK K.Řečice 1922 "A"	23 0 5	309-90	69
3. TJ Jiskra Třeboň	17 4 5	204-99	55
4. TJ Sokol J.Hradec	16 0 10	231-169	49
5. TJ Tatran Lomnice n/L.	15 3 8	157-145	48
6. LOKO Č.Velenice	14 2 10	169-134	44
7. TJ N.Včelnice	12 2 12	150-141	38
8. SK Novosedly n/Než.	9 1 16	129-186	28
9. TJ Jiskra N.Bystřice	9 0 17	170-204	27
10. TJ Centropen Dačice "B"	6 0 20	124-230	18
11. TJ Kunžak	3 3 20	78-158	12
12. FK K.Řečice 1922 "B"	1 0 25	40-384	3

Minirepublika

Skupina A: Bohemians Praha 1905, Viktoria Plzeň, SKP ČB/K.Řečice, Sigma Olomouc, Sparta Brno, FC Písek, MŠK Žilina. Protože se v této soutěži nevede tabulka a nevyhlašují se výsledky, uvádím jen celkovou bilanci: 9 výher, 1 remíza a 13 porážek.

Výsledky „A tým“ 9. 6. 2018

KŘ - Lomnice n/Luž. 22:0 - Gorský M. 6x, Šedivý J. 5x, Neugebauer T. 5x, Pražák M. 4x, Kodým J., Vrt L.

KŘ - Třeboň 17:0 - Pražák M. 6x, Gorský M. 5x, Šedivý J. 2x, Kodým J. 2x, Neugebauer T., Hrdlička M.

Sestava:

Kodým J., Novák H., Šedivý J., Neugebauer T., Pražák M., Gorský M., Hrdlička M., Vrt L.

Výsledky „B tým“ 3. 6. 2018

KŘ - Lomnice n/Luž. 5:9 - Novák H. 4x, Sedláček J.

KŘ - Č.Velenice 0:22

Sestava:

Holý Šim., Holý Št., Sedláček J., Novák R., Novák H., Sobotka T., Píchová J., Bejna M.

Foto: T. Pražák

Turnaj Novosedly nad Nežárkou 10. 6. 2018

Hned druhý den poté, kdy většina dětí hrála za ml. přípravku, odehrál ročník 2010 a ml. turnaj v Novosedlech, přestože nás bylo málo, všichni se moc snažili a za velkého horka jsme si nakonec odvezli pohár za druhé místo. V doprovodném programu naši hráči ovládli všechny dovednostní soutěže a potvrdili tím, že si s míčem opravdu rozumí.

Herní soustředění Chorvatsko

V termínu 13. 6. – 17. 6. proběhlo herní soustředění v chorvatském Viru.

Výsledky

KŘ - Suchdol n/Luž. 3 :0 - Gorský M., Pražák M., Virt L.

KŘ - N.Bysřice 9:0 - Gorský M. 3x, Šedivý J. 3x, Pražák M 3x.

KŘ - Dačice 1:1 - Pražák M.

KŘ - N.Včelnice 2:2 - Pražák M., Gorský M.

KŘ - Roudné 4:0 - Pražák M. 3x, Šedivý J.

KŘ - Veselí n/Luž. 1:1 - Šedivý J. (gól hlavou)

KŘ - Větrovy 1:0 - Gorský M.

KŘ - Soběslav 4:1 - Pražák M. 2x, Gorský M., Šedivý J.

Sestava:

Novák Hubert, Šedivý Jan, Virt Lukáš, Pražák Matěj, Gorský Martin, Hrdlička Matyáš.

Soustředění v Kardašově Řečici

V termínu 8. - 11. 7. 2018 proběhne v našem fotbalovém areálu soustředění pro ročníky 2008, 2009 a 2010. Cena je 1500,- Kč. Přihlásit se je možné u trenéra (T. Pražák).

Muži „A-tým“ - I. B třída

Konec sezóny hlásí i řečičtí muži, kterým se po rozpačitém úvodu sezóny nakonec podařilo v posledních kolech „zabrat“ a před odehráním posledního kola (hraje se 17. 6. od 15:00 v Třeběticích) jsou na 7. místě v tabulce I. B třídy, skupiny D v Jihočeském kraji. Aby si své umístění pojistili, postačí jim výhra právě proti Třeběticím.

Řečický tým v domácím zápase. (Foto: FK KŘ)

V sezóně 2017/2018 nastupoval tým mužů v této sestvě: Tomáš Trepka (G), Daniel Houdek (G); Karel Janeček, Ondřej Jánošík, Vojtěch Jánošík, Ondřej Madar, Martin Vodička, Jan Vosecký, Pavel Vosecký, Robert Vyhlička, Miroslav Bílek, Jiří Kovář, Radek Porochoňski, Tomáš Houska, Václav Roubík ml., Pavel Kvasnička a Jan Klokner. Kapitánem týmu byl Ondra Madar. V první části sezóny vedl řečické fotbalisty pan Aleš Brunner a po zimní přestávce převzal trenérské kormidlo pan Roman Kačur.

Výsledky jarní části sezony

15. kolo – 1. 4. 2018

Řepeč-Opařany – KŘ 2:1 (0:1) – M. Vodička 2'

16. kolo – 7. 4. 2018

KŘ – Lišov 0:0

17. kolo – 14. 4. 2018

Ratibořské hory – KŘ 1:5 (1:1) – T. Dymák 7', V. Jánošík 67', J. Kovář 77', M. Bílek 79', T. Dymák 86'

18. kolo – 21. 4. 2018

KŘ – Chotoviny 0:2 (0:1)

19. kolo – 28. 4. 2018

Slavonice – KŘ 2:0 (2:0)

20. kolo – 5. 5. 2018

KŘ – Dolní Bukovsko 5:3 (3:0) – O. Jánošík 12', P. Vosecký 30', R. Porochoňski 37', M. Bílek 54', Z. Šergl 84'

21. kolo – 12. 5. 2018

KŘ – Lomnice 0:0

22. kolo – 19. 5. 2018

Mladá Vožice – KŘ 3:3 (1:1) – J. Klokner 37', O. Jánošík 46', O. Madar (p) 79'

23. kolo – 26. 5. 2018

KŘ – Malšice 1:1 (1:1) – P. Kvasnička 33'

24. kolo – 2. 6. 2018

Jistebnice – KŘ 1:3 (0:3) – J. Klokner 33', M. Bílek 37', J. Klokner 42'

25. kolo – 9. 6. 2018

KŘ – Třeboň „B“ 3:2 (0:1) – K. Janeček 52', O. Madar 84', J. Klokner 95'

#	Celková tabulka	Z	V	R	P	Skóre	B	+/-
1.	SK Lišov	25	22	1	2	86:25	67	31
2.	Tatran Lomnice nad Lužnicí	25	14	6	5	43:26	48	12
3.	Sokol Chotoviny	25	13	8	4	55:34	47	8
4.	TJ Sokol Slavonice	25	15	1	9	53:42	46	7
5.	FK Sokol Třebětice	25	12	6	7	66:44	42	6
6.	Sokol Mladá Vožice	25	11	8	6	49:35	41	2
7.	TJ Sokol Kardašova Řečice	25	7	9	9	47:45	30	-9
8.	TJ Dolní Bukovsko	25	8	4	13	42:49	28	-11
9.	Jiskra Třeboň B	25	7	7	11	48:65	28	-8
10.	TJ Jiskra Nová Bystřice	25	8	4	13	36:54	28	-8
11.	FK Řepč-Opařany	25	8	2	15	34:60	26	-10
12.	TJ Malšice	25	5	8	12	44:54	23	-16
13.	SK Ratibořské Hory	25	5	3	17	39:73	18	-21
14.	1.FC Jistebnice	25	4	5	16	23:59	17	-19

Tabulka soutěže před posledním, 26. kolem. (Zdroj: lidovky.cz)

SPORT

Sport

„TALENT OKRESU“ - Filip Michálek, triatlonista, každý týden absolvuje přes 20 hodin dřiny

Autor: Roman Pišný (<http://ventilator.websnadno.cz>)

Šestnáctiletý triatlonista Filip Michálek je členem národní dorostenecké reprezentace. Ve své věkové kategorii náleží ke špičce v ČR, avšak tohle postavení jej stojí velké úsilí.

„Mnoho lidí si myslí, že trénuji každý den jednu z disciplín triatlonu, ale je to tak, že musím zvládat i všechny tři najednou. Je to víc než dvacet hodin dřiny týdně,“ podotýká pohodový mladík z Kardašovy Řečice. „Třeba v bazénu v určitých fázích přípravy uplavu za týden okolo čtyřiceti kilometrů,“ konstatuje.

„Naštěstí to ve vodě není pouze stereotyp – dlaždice, stěna, dlaždice a pořád dokola, ale můj kouč Jan Šimek, jehož považuji za nejlepšího v jižních Čechách, umí sestavit tréninky tak, aby byly zábavné,“ tráví závodník Plaveckého klubu J. Hradec v pětadvacetimetrovém bazénu 11 hodin týdně.

Běžecovou část triatlonu Filip zdokonaluje pod hlavičkou TJ Nová Včelnice. Letos by rád stlačil svůj čas na patnáctistovce někam ke 4:15 min. Cyklistiku piluje v ČEZ CykloTEAM Tábor, v jehož barvách chce i závodit. „Potřebuji cyklistickou licenci, abych mohl jezdit silniční závody. V pelotonu pak bude mým cílem hlavně získávání zkušeností, přežití ve zdraví a nezničení pekelně drahého materiálu,“ trochu v žertu uvedl Michálek.

Student jindřichohradeckého gymnasia se raduje, že jsou mezi jeho spolužáky sportovci. „To je výhoda, když s nimi mohu kvalitně trénovat jednotlivé triatlonové disciplíny,“ libuje si Filip, jenž je vděčný za finanční podporu od Pavla Šurdy, někdejšího triatlonisty TC Vajgar J. Hradec. Cyklistickým vybavením mu pomáhá firma z rakouského Hardu, která podporuje i Filipova o tři roky mladšího bratra Šimona, rovněž nadějnýho triatlonistu.

Filip Michálek. (Foto: skrecice.cz)

Michálkova triatlonová sezóna je nabitá, obsahuje několik vrcholů. Začala Českým pohárem v neděli 27. května v Brně, kde se konal „Intertech Superprestige“. „Celkově chci být v pohárové sérii do druhého místa. Čeká mne v zahraničí i několik startů v Evropském poháru juniorů,“ představil Filip plány. Loni v juniorské kategorii závodil coby

patnáctiletý, přičemž v Táboře obsadil lichotivé 30. místo mezi 68 startujícími. „Láká mě olympiáda mládeže v Argentině, ale kvalifikační kritérium je náročné. Hlavně bych chtěl udělat pěkný výsledek na mistrovství Evropy dorostu v září v řeckém Loutraki,“ zdůraznil.

Běh Okolo Babek

Autoři: Andrea Rejhonsová

I letos se na na konci měsíce května konal tradiční běžecký závod Okolo Babek, který byl současně vyhlášen i jako mistrovství Kardašovy Řečice jednotlivců v přespolním běhu.

Každoroční závod se letos konal v pátek 25. 5., opět pod záštitou SK Kardašova Řečice. Startovalo se na zadním fotbalovém hřišti, trasa směřovala do Babek, jak název napovídá a byla dlouhá 6,6 km. Celkem se závodů účastnilo 40 mužů, 31 žen a 9 chodců. Dětské závody byly rozděleny do šesti kategorií podle věku. Závod dospělých byl pak ještě rozdělen do čtyř kategorií také podle věku. V každé kategorii se vyhlášovali ženy a muži zvlášť. V hlavním závodě v 18:15 vystartovalo celkem 71 běžců a 9 chodců. Převážnou část tvořili řečíčtí závodníci, ale účastnilo se i mnoho přespolních

běžců. Zhruba po 20 minutách už jsme v cíli mohli vítat ty nejrychlejší.

Pro doběhnuvší v cíli čekalo občerstvení v podobě limonády. Zároveň byla večer pro každého účastníka připravena večeře v Plzeňské pivnici na náměstí. Výherci dostali medaili, diplom a malou dárkovou tašku. Startovné činilo pro každého 150,- Kč, děti a studenti platit nemuseli. Sponzory závodu bylo Město Kardašova Řečice a Plzeňská pivnice.

V mužských kategoriích nejlépe doběhli **Jan Macoun** (s časem 22 minut, 19 vteřin), **Filip Kašpar** a **Daniel Jackwerth**. Z řečických se nejlépe umístili **František Mach** (s časem 26 minut, 15 vteřin), **Bohumil Kalina** a **Stanislav Sedláček**. Nejstarším účastníkem závodu byl pan **Stanislav Semrád**. V ženských kategoriích nejlépe doběhly **Žaneta Adamová** (s časem 30 minut, 4 vteřiny), **Tereza Tetivová** a **Marie Valdová** z KŘ.

Aerobic team Kardaška

Autor: Jana Müllerová

I začátek tohoto byl opět bohatý na různá vystoupení a na závody, kterých jsme se s naším aerobic teamem zúčastnily. A opravdu se nám dařilo.

Letos má naše vystoupení název „Halloween“ a s touto sestavou se nám podařilo získat čtyřikrát zlato. V našem teamu letos cvičí Iveta Bartošová, Adéla Blažková, Viktorie Gorská, Tereza Karasová, Klára Loskotová, Sára Loskotová, Nela Pígllová, Aneta Pražáková, Lucie Přibyllová, Nikol Štroufová, Adéla Vobořilová a Tereza Vránková.

Jako již tradičně, i letos jsme předvedly naši sestavu na Modelářském a Hasičském plese v Kardašově Řečici, což byla malá příprava na blížící se závody. Těch na nás čekalo letos opravdu hodně. Soutěžily jsme v Českých Budějovicích, Plzni, Jindřichově Hradci, Českém Krumlově, Milíně u Příbrami, Říčanech u Prahy a několikrát v Praze.

Začátkem dubna nás čekal opravdu náročný soutěžní víkend, v sobotu jsme soutěžili v Praze na soutěži „Děti v akci“, kde jsme vybojovaly úžasné 1. místo a hned druhý den, v neděli, jsme soutěžili na semifinálovém kole „Mia festivalu“ v Českém Krumlově, kde jsme také získaly úžasné 1. místo. V květnu jsme navštívily další dvě semifinálová kola „Mia Festivalu“, tentokrát v Českých Budějovicích a v Říčanech u Prahy. Na obou těchto semifinálových kolech jsme získaly opět 1. místo. Zároveň jsme si těmito prvními místy zajistily postup na mezinárodní finále této soutěže, které se konalo první víkend v červnu, v Praze v Paláci Lucerna. Na tomto finále proti sobě bojovaly týmy z celé

republiky a nám se v obrovské konkurenci podařilo vybojovat nádherné 5. místo. V takový úspěch jsme vůbec nevěřily a o to větší jsme měly radost.

Těmito závody jsme tak zakončily naši letošní velmi úspěšnou sezónu.

Celkem jsme letos získaly čtyřikrát zlato, jednou stříbro, jednou bronz, třikrát čtvrté místo a jednou páté místo.

Poslední letošní vystoupení nás čeká na konci června na Pouťovém pódiu, takže pokud jste nás letos ještě neviděli, určitě se přijďte podívat!

Děvčata z aerobics týmu na soutěži v Českých Budějovicích. (Foto: skrecice.cz)

Řečice žila cyklistikou

Autor: Petr Nekut

Sobota 19. května byla ve znamení již tradičního cyklistického závodu MTB Prodoli Řečické okruhy, který pořádá místní cyklistický SK K. Řečice za podpory Města Kardašova Řečice.

Již více než měsíc dopředu se připravovala nová trať a pořadatelům se opět podařilo najít něco obtížnějšího, i když se zdálo, že už to není možné. Ale povedlo se a jedinou útěchou této nové a obtížné trati bylo, že se pro nás amatéry zkrátila na dva okruhy. Celý týden se v lese objevovali trénující závodníci z Řečice a okolí a sobotní ráno pak zaplavila celé město lavina cyklistů doslova z celé republiky. Všichni si připravovali své závodní speciály, projížděli trať, zkušební i nejhorší úseky či jen diskutovali s přáteli a známými z blízka i z daleka.

Počasí bylo příznivé, sluníčko svítilo a na start dětských kategorií pak vyrazilo v nejrůznějších kategoriích 160 dětí a za mohutného povzbuzování rodičů i známých závodily po stadionu i v jeho okolí o své první trofeje. Kategorie dospělých pak přivedla na start neuvěřitelných 279 závodníků, kteří vyrazili na start ve dvou vlnách kolem poledne a čekali je buď dva, nebo pět okruhů podle zvolené trati, která je opět zavedla do nejobtížnější, ale zároveň nejkrásnější části našeho okolí v oblasti lesa Babky. Při průjezdu přes stadion byli závodníci mohutně povzbuzováni diváky, atmosféra závodu i počasí byly výborné a dá se říci, že vítězi byli všichni zúčastnění. Při předávání cen ve více než dvaceti kategoriích jsem měl možnost hovořit s celou řadou účastníků

a všem se u nás líbilo a příští rok přijedou určitě znovu.

Příprava celé této velmi úspěšné akce, která přitáhla účastníky doslova z celé republiky, byla velmi náročná a poděkování patří všem pořadatelům a spolupracovníkům, a že jich nebylo málo, v čele s Jiřím Bártů, Ilonou Šichtovou nebo manžely Michálkovými.

Závod se velmi povedl a již nyní se můžeme těšit na příští ročník.

Sportu zdar a cyklistice zvlášť!

Řečické okruhy 2018. (Foto: Cyklo Atom)

MTB Řečické okruhy – jak se dělá cyklistický závod?

Autoři: Aneta Chvojková, Andrea Rejchonská

Zajímá vás, co všechno obnáší příprava největší sportovní události v našem městě? Jaká je její historie a kdo za ní stojí? Na naše otázky odpovídal hlavní pořadatel, Jirka „Šura“ Bártů.

Co je to vlastně Jihočeský MTB pohár za závod?

Od kdy se jezdí?

Jihočeský MTB pohár je seriál závodů, který se začal jezdit v roce 2014. Je to klasický systém bodování, jedou družstva nebo i jednotlivci a v září je celkové vyhodnocení. Někteří (asi 150 závodníků) objíždí pravidelně všechny závody (Tábor, Kardašova Řečice, Chýnov, Salačova Lhota, Kukle, Mladá Vožice, Jistebnice, Landštejn a Soběslav), jiní si vybírají jen některé. Okruh v Řečici je jednodušší než ostatní závody seriálu, chybí nám tu velké kopce, ale i tak je trať rozmanitá a všem se líbí. Od každého povrchu něco – jezdí se po asfaltu, štěrku, kořenech a to dělá trať atraktivní.

Jak a kdy vznikl nápad pořádat závody v Řečici?

Úplně první myšlenka přišla v roce 2011 – udělat si závod místo tréninku. Podobný závod dělával pan Karel Nekuť před x lety, a to se pro mne stalo inspirací. Tenkrát (v roce 2011) se závodů pojmenovaného „Řečické bahno“ účastnilo 22 závodníků. Další ročníky přicházelo stále víc lidí a díky tomu, že jsme měli dobré recenze, tak nás oslovil pan Pavel Rybařík z Jistebnice, který je jakýmsi patronem celého seriálu, jestli nechceme zařadit náš řečický závod do MTB seriálu, který má 9 závodů po celém kraji.

Řečické bahno 2011. (Foto: Hostinec u Nekuťů)

Kolik času zabere příprava celé akce?

Pracujeme na tom už od prosince, kdy se koná schůzka všech ředitelů závodů a řeší se termíny celé série. Od ledna pak už plníme konkrétní úkoly. Například řeším uzavírku silnic, což obnáší chození po různých úřadech jako je Policie ČR, Městský úřad v Jindřichově Hradci, Lesy ČR apod. To vše kvůli bezpečnosti závodníků. Tímto se omlouváme všem, kteří nemohli cestu na Cikar 19. 5. využívat. Snažíme se také dopředu kontaktovat všechny,

kteří bydlí v „Habeši“, protože i cesta, která vede k hřišti, je uzavřena. Dále je nutné zajistit dostatečný počet pomocníků na trati. Zde pomáhají hasiči, kluci z florbalu a další. Poslední měsíc se pak na přípravě závodu dělá intenzivně. Hodně času zabere například příprava cen.

Jaká byla letos trasa?

Letos byla trasa pro hlavní závod dlouhá 54 km, což znamená čtyři kola 13,5kilometrového okruhu. Závodníci se mohli vydat na dva nebo na čtyři okruhy. Nejstarší závodníci pak na okruh jeden.

Děti soutěží v areálu fotbalového hřiště podle věku v různých kategoriích včetně těch nejmenších na odrážedlech. Start hlavního závodu je pak hromadný na zadním fotbalovém hřišti. Již měsíc před závodem značíme trasu a čistíme lesní pěšiny pro větší bezpečnost závodníků. Značení trasy probíhá s předstihem, snažíme se tak vycházet vstříc mnoha závodníkům, kteří již chtějí na trati trénovat.

V „Masarykáci“ je občerstvovací tým, který nabízí iontové nápoje, ovoce nebo proteinové tyčinky k doplnění energie závodníků.

Kde závod propagujete?

V začátcích nám s propagací i organizací pomáhal pan Radek Dolejší, majitel firmy PRODOLI, který má v cyklistice mnoho známých. Dnes je závod v Řečici tak známý, že už žádnou větší propagaci nepotřebuje. Narůstající počet účastníků z celé republiky mluví za vše. V minulém ročníku se závodů zúčastnil např. Radomír Šimůnek ml. (mistr ČR v cyklokrosu), kterého většina závodníků předjela. Nebylo to proto, že by neměl natrénováno, ale proto že se mu stal malý defekt na kole.

Letošním vítězem byl Ivan Rybařík, který je v cyklistickém světě také velmi známý. Výčet jeho úspěchů je velký, za všechny např.: mistr ČR v maratonu, dvojnásobný vítěz Českého poháru v maratonu, reprezentant ČR, atd.

V čem je u nás závod jiný než ostatní závody seriálu?

Jako jedni z mála děláme závod formou okruhu, aby byl atraktivní i pro diváky a doprovod. Jinde závodníci odstartují a vrátí se až za pár hodin, což není pro diváky atraktivní. U nás každých 30 minut závodníci přijedou a fanoušci je mohou vidět.

Všichni si chválí zázemí, které závod u nás nabízí – sprchy, šatny, hasiči nabízí mytí kol.

S počtem 279 závodníků (+ 160 dětí) se náš závod dá označit jako největší sportovní událost v našem městě.

Zajímá nás také financování akce...

Podporuje nás hlavně Město KŘ prostřednictvím Sportovního klubu KŘ, který celou akci zaštiťuje. Dvě třetiny výdajů pokryje startovné a zbytek musíme sehnat od sponzorů. Startovné bylo 250,- Kč pro dospělé a 50,- Kč pro děti – u nás v KŘ je z celého seriálu startovné nejnižší! Závodníci dostanou sprchový gel, jídlo, nápoj, kávu, koblihu,... Bez sponzorských příspěvků by to nešlo, musíme ještě totiž zaplatit například rozhodčí, moderátora, ozvučení, atd. Nemalou část výdajů tvoří poháry a ceny pro závodníky na stupních vítězů.

Poháry a ceny pro vítěze letošního závodu. (Foto: Cyklo Atom)

Chtěl bys někomu poděkovat?

V první řadě určitě Městu Kardašova Řečice, které nás podpořilo nejen finančně, ale poskytlo i technickou pomoc. Dále naše díky patří firmám Prodoli, K-Drogerie – Skipalovi, Cukrárně u Sportovce, panu Pouzarovi z firmy Nivea, bance Waldviertler Sparkasse Bank AG Jindřichův Hradec, Janu Čapkovi – CA technik, firmě ALK Marek spol. s.r.o., a Josefovi Pugnerovi. Děkujeme manželům Vařkovým za perfektní servis a zajištění občerstvení prostřednictvím firmy Mefisto. Velké díky patří všem dobrovolníkům, kteří se podíleli na přípravě závodu, asistovali na trati nebo v zázemí u prezentace či občerstvení, a také Sboru dobrovolných hasičů Kardašovy Řečice.

Můžeme se těšit na další ročník?

Necháme se překvapit, protože každý ročník je velmi náročný nejen na čas, ale i po psychické stránce, aby vše dopadlo ke spokojenosti všech účastníků. Každý ročník dělám tak, jakoby to měl být poslední.

Modelářský klub, Šikulky a Mladý přírodovědec

Výlet se Šikulkami

Autor: Nela Pígllová

Kroužek řečických šikulek si na začátku června užil krásný výlet do Moravského krasu...

Tak jako každý rok po úspěšném ukončení našeho šikulkovského tvoření pro nás tety připravily opět zajímavý výlet. Tentokrát jsme jeli do Moravského krasu malým autobusem Oldřicha Čondla, který řídil zkušený řidič Jiří Bártů, který nás celou dobu vezl „jako vajíčka“. Cestou jsme se stavili v malebném městečku Boskovice, kde jsme si dali zmrzlinu a prošli se po náměstí.

Následně jsme přešli do výše zmíněného Moravského krasu. Pan řidič nás vysadil na parkovišti a odjel. Trošku jsme se báli, že už autobus nikdy neuvidíme, jak se za ním prášilo. Cestou

z parkoviště jsme se šli podívat na vyhlídku do propasti Macocha. Páni, to je ale výška!!! Tety nás celou dobu držely za „flígr“ a nechtěly nás pustit, nechápeme tedy proč.

Od vyhlídky vede k Punkevním jeskyním lanovka, ale my jsme přeci vytrénovaní, tak jsme šli dolů pěkně pěšky. A byla to příjemná a úžasná procházka. Před samotnou prohlídkou Punkevní jeskyně jsme měli hodinu volno, tak jsme utratili veškeré své penízky v obchůdku se suvenýry, takže celé naše rodiny jsou zásobeny přívěsky, hrnečky a kamínky všeho druhu.

Když jsme nakoupili a snědli půl batohu zásob svačin od našich maminek, tak jsme se všichni sešli před vchodem do Punkevní jeskyně a začala ta největší paráda.

První půl hodinu nás pan průvodce provázel krápníkovými jeskyněmi a chodbami, velmi zajímavě vyprávěl. V osvětlených jeskyních plných krápníků jsme si připadali jako v pohádce. Cestou necestou jsme došli až na samotné dno propasti Macocha. To vám byla nádhera. I ty nejvíc upovídané děti zmlkly a s pusou dokořán pozorovaly tu krásu.

Druhou polovinu prohlídky jsme si užili projížďkou na lodičkách v Punkevních jeskyních. Lodičku řídil šikovný pan kormidelník, který s námi ani jednou nenaboural do skal. A že to bylo někdy o centimetry. Celou dobu nám vtipně vyprávěl, kudy projíždíme, co je před námi, za námi, pod

námi a vedle nás. Na konci nám bylo líto, že jsme v cíli a nejrady bychom to celé jeli ještě jednou.

Teď už na nás čekala poslední procházka a to k autobusu, který byl přistavený na parkovišti ve Skalním Městě, odkud jsme vyrazili na cestu domů. Po příjezdu na náměstí v Řečici na nás čekalo od našich vedoucích tet úžasné překvapení. Všichni jsme dostali v dárkové tašce plyšového medvěda, hrneček a sladkosti.

Co víc si přát na konec takového pěkného dne, třeba snad i to že se sejdeme v říjnu v novém školním šikulkovském roce a budeme tvořit, vymýšlet a připravovat nové výrobky protože nás to baví.

Chtěla bych za všechny malé šikulky poděkovat tetám Radce, Janě, Martině a Jarce za to, že se nám po celý tvořivý rok věnovaly a naučily nás plno krásných věcí.

Přírodovědný kvíz od Mladého přírodovědce

Autor: Jana Sobotková

Test je zaměřen na EKOLOGII, jelikož je to termín v poslední době hojně skloňovaný a spolu s ním i další odborné termíny, které k tomuto vědnímu oboru patří a člověk ne vždy úplně přesně ví, o čem že to v té televizi mluví... Otestujte se a zjistíte, jak na tom jste právě Vy :-) (Výsledky testu najdete ve spodní části stránky).

1) Co je to EKOLOGIE

- a) vědní obor, který se zabývá vzájemnými vztahy mezi organismy a mezi organismy a prostředím
- b) nauka o třídění odpadů
- c) vědní disciplína, která se zabývá přírodními katastrofami

2) Jako BIOTOP označujeme

- a) místo, do kterého člověk nezasahuje svou činností
- b) stanoviště obsazené společenstvím organismů
- c) potraviny v bio kvalitě

3) BIOMASA je

- a) množství potravy spotřebované člověkem denně
- b) přizpůsobení se organismu určitému prostředí
- c) množství "živé hmoty" na určité ploše (např. rostlinná hmota v kg/ha)

4) SYMBIÓZA je

- a) vzájemně oboustranně prospěšný vztah organismů
- b) vzájemně oboustranně neprospěšný vztah organismů
- c) neutrální vztah organismů vůči sobě

5) POTRAVNÍ SPECIALISTA potřebuje ke svému přežití

- a) rostlinnou i živočišnou potravu
- b) výhradně jeden druh potravy, kterou se živí
- c) potravu nepřijímá

6) Tundru, tajgu, savanu, tropický deštný les a další označujeme jako:

- a) AREÁL
- b) KLIMAX
- c) BIOM

Kapr v luftě 2018

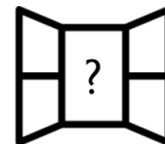
Model klub Kardašova Řečice o. s. uspořádal 9. června 2018 již třináctý ročník létání s modely letadel, letos opět na modelářském letišti Pleše. Diváci a účastníci tohoto ročníku mohli vidět široké spektrum leteckých modelů všech kategorií a velikostí a také se zúčastnit soutěží o věcné ceny.

Historické okénko

Díl II. Okolní vesnice a jejich názvy

Autor: Aneta Chvojková, čerpáno z Místopisu Řečice Kardašovy od J. Hrubého.

HISTORICKÉ OKÉNKO

Většina okolních vesnic a osad u Kardašovy Řečice vznikala kolonizací, která byla řízena jednotlivými osobami. První osady byly zakládány již současně anebo krátce po vzniku Řečice. Podnikavý osadník, vyhlédnuv si vhodnou polohu nejprve u zemské cesty, později, když byla půda rozebrána, tak i dále od ní, založil na ní nové sídlo, které vzrůstalo postupně, jak se během pokolení množil jeho rod, k němuž se občas připojovali i cizí lidé, když je osadníkův rod přijal do svého kruhu. V těchto obcích byl původně veškerý pozemek majetkem zakladatele osady a ten jako jediný

odváděl z něj nějaké platy knížeti zemskému. Když se rod rozmohl, byly přiděleny části rodového statku jednotlivým mladším rodinám nebo i cizím lidem. Největší část pozemků a půdy však zůstala v držení přímých potomků zakladatele. Hlavně těmto přímým potomkům museli ostatní členové obce přispívat přesně určenými platy a dávkami na zemskou berni. Hlava zakladatelského rodu se stal vladykou a ostatní členové osady jeho poddanými. Osady v okolí Řečice tak mohou mít místní názvy, topické – odvozené od polohy obce nebo názvy rodové, po zakladateli obce.

Pleše mají název topický – odvozený od polohy obce. Jméno Pleše ukazuje, že tato osada byla založena na „plešatém“, tj. holém vrchu – Chlumu. V latinském nekrologu řečické fary se píše jméno vesnice zkráceně de Ples, později také de Pless nebo v Plesi a v Plesiech.

Nítovice mají jméno po svém zakladateli Nietovi (Niet, Nět). Jeho potomci Nietovici byli vládskými a jsou o nich zprávy ještě z počátku 15. století, kdy byli už počítáni k nižší zemské šlechtě. Německy jsou Nítovice označovány Nitowitz.

Drahov je pojmenovaný podle zakladatele Draha a **Zlukov** podle zakladatele Zluka, oba byli domácí vládkové.

Mnich má jméno po mnichu neb poustevníku u sv. Barbory. **Plasná** od plasů, t. j. polohy zvolna z údolí stoupající.

Klenov je pojmenovaný podle klenového lesa, na jehož mýtině byl původně založen. V klenovém lese převažuje javor klen. **Ždár** (Žžár) je od žároviště, vzniklého vypálením lesů, aby půda mohla býti osazena.

Mostečný (Mostečná) od mostů neb hatí, po nichž se přicházelo k nové osadě. **Višnová** od višňových lesů, **Vřesná** od vřesoviště, na němž byla založena.

Samosoly je hromadné jméno původu staršího.

Újezdec míval za starých dob dva vládky a dvě jména. Újezd a Újezdec. Tato jména naznačují, že zakladatel této osady nabyt práva k ní tím, že ve společnosti některých sousedů jako svědků, celý pozemek „objel“ a vytknul jeho hranici nějakými mezníky. Objetý pozemek bývá nazýván „újezd“. Původní újezd byl tedy rozdělen mezi dva dědice tak, že jednomu připadl Újezd a druhému menší část Újezdec. První jméno přišlo po letech v zapomenutí a zachoval se pouze název Újezdec.

Lhotka má své jméno nejspíše po faktu, že její zakladatel obdržel od pána jakousi výsadu neb „lhotu“ (ulehčení), které asi záleželo v tom, že osadník byl na řadu let osvobozen od úroků. Jméno **Pohoř** má též význam jako Ždár, je to osada vystavěna v „pohořelém“ (požárem vymýtném) les. Jméno **Záhoří** označuje, že nová osada leží „za horami“, hledí-li se k ní od Řečice.

Cikar (Cvikar) je pojmenován podle držitelů tamějšího Popelova mlýna Cvikarů. Osada **Kaštejn** (původně Karlštejn, pak Kaštejn, Kaštýn, Kařejn, Kařtýn, Kařštejn, Kařštýn nebo Karštejn) je pojmenována podle hradu Karlštejna nebo Kaštejna, jehož purkrabím býval pan Jáchym z Hradce, za něhož byl založen rybník Kařejn.

Řehořinky vznikly na lukách, které dal vykloučením porostlin zřiditi Řehoř Auftiefer (podle něj pojmenovány), hejtman hradeckého panství počátkem 17. století.

Kartotéka padlých v 1. světové válce – Kardašova Řečice a okolí

Autor: Helena Adamcová (Státní okresní archiv, Jindřichův Hradec)

Předkládaná práce vznikla na základě studia tzv. Kartotéky padlých v 1. Světové válce, kterou digitalizoval Vojenský ústřední archiv (přístupné z www.vuapraha.cz/node/69).

Celkem jsem prohlédla kolem 180 tisíc snímků. Počet digitalizátů zachycuje jen část válečných obětí. Podle datace formulářů byla kartotéka pořízena po roce 1936 výpisem z vojenských matrik. Název kartotéky je poněkud zavádějící, nejstarší datum úmrtí vojenských osob se vztahuje k roku 1847, nejmladší záznam je z roku 1945. Najdeme zde i úmrtní zápisy vojáků, kteří zemřeli po skončení první světové války v záložních vojenských nemocnicích, později i stálých vojenských nemocnicích (např. Jiří Vodička, voják, 91. pluk, nar. 1903, Kardašova Řečice, domovská obec Kardašova Řečice, zemřel 05. 01. 1921, Karlovy Vary, pohřben 07.01.1921 Karlovy Vary, snímek Vo-Voi 133 nebo voják Rudolf Tůma, 1. pluk, 5. rota, nar. 1903, Jindřichův Hradec, domovská příslušnost Záhoří, zemřel 10.03.1926 v kasárnách 1. pěšího pluku v Českých Budějovicích, pohřben byl 12.03.1926 na vojenském hřbitově tamtéž), a také rodinných členů příslušníků důstojnického sboru.

Místa úmrtí a pohřbu jsou uvedena v tabulkách podle zápisů v kartotéce. Pouze v případě, že

název lokality byl v několika verzích, jsem přistoupila ke sjednocení. Voják mohl zemřít mimo válečný prostor v záložních nemocnicích, ojedinele i v domácím léčení. V případě nezvěstných vojáků podávala rodina po uplynutí lhůt žádost o tzv. „prohlášení za mrtva“ k příslušnému okresnímu soudu. Pro jednoho vojáka mohou existovat i dvě karty s mírně odlišnými údaji (příjmení, místo narození, domovská příslušnost, místo a doba úmrtí).

Zkratky použité v tabulce: **DP** (domovská příslušnost – označení příslušnosti k obci zpravidla a) na základě narození, b) udělením po desetiletém řádném pobytu), **Sn.** (alfanumerické označení snímku).

Nejpočetnější topografické údaje k úmrtím jsou z Haliče. Rakouská Halič zaujímala severní podhůří Karpat od horní Visly na západě až po horní Prut na východě. Popisované obce náležely do doplňovacích obvodů 29. a 75. pluku.

V následujících tabulkách jsou uvedeni padlí z Kardašovy Řečice, Klenova, Nítovic, Pleší, Pluhova Žďáru a Újezdce. Ve Zpravodaji Deštenská bude publikován seznam padlých z Deštné a Jižné.

Místo narození nebo domovská obec Kardašova Řečice

Příjmení, jméno	Hodnost (zařazení), pluk/setnina	Datum (věk), místo narození	DP	Datum, místo úmrtí (okres, země)	Datum, místo pohřbu	Sn.
Dušek, Karl	vojín, 29. /-	1896, Kardašova Řečice	Kardašova Řečice	02. 11. 1915, polní nemocnice Konstanjevic, Přímoří	02. 11. 1915, Konstanjevic	Duch-Duž 492
Dušek, Štěpán	střelec, 29. /-	1893, Kardašova Řečice	Kardašova Řečice	18. 11. 1914, Krakow, Halič	19. 11. 1914, Krakow	Duch-Duž 501
Lepič, František	pěšák, střelec, 5., 29. /8.	1878, Kardašova Řečice	Kardašova Řečice	21. 07. 1917, nemocnice Kyjev, Rusko	22. 07. 1917, hřbitov Kyjev	Leo-Lež 39, 41
Mareš, Ludvík	dělostřelec, 19. /-	1888, Kardašova Řečice	Kladruby (okres Kladruby)	18. 07. 1918, 11. pomocná nemocnice, Praha II	21. 07. 1918, Praha-Olšany	Mara-Mare 456
Studený, Jan	svobodník, 29. /-	1882, Dubrava, Týn nad Vltavou	Kardašova Řečice	10. – 31. 05. 1915, u Pereszlo, Grabow, Dolina, Halič	10. – 31. 05. 1915, na bojišti u Pereszlo	Stu-Sty 38
Tyslpret, Josef	vojín, 8. /-	22. 08. 1875, Kardašova Řečice	Kardašova Řečice	-	10. 07. 1918 prohlášen za mrtvého	Tv-Ty 260
Vaněk, František	vojín, 8. /-	1886, Pluhův Žďár	Kardašova Řečice	12. 05. 1916, záložní nemocnice Solnohrad	14. 05. 1916, obecní hřbitov Solnohrad	Vam-Van 253

Vlk, Jindřich	desátník, 75. /-	1885, Jistebnice	Kardašova Řečice	04. 04. 1915, Niš, Srbsko	05. 04. 1915, Niš	Vj – Vn 393
Wek, František	svobodník, 29. /-	1883, Kardašova Řečice	-	08. 10. 1916, 19. divizní zdravotní ústav, Pomorzany, Zborov, Halič	09. 10. 1916, Pomorzany	Wej – Wey 10

Místo narození nebo domovská obec Klenov

Příjmení, jméno	Hodnost (zařazení), pluk/setnina	Datum (věk), místo narození	DP	Datum, místo úmrtí (okres, země)	Datum, místo pohřbu	Sn.
Hejda, Václav	vojín, 29.	1887, Klenov	Klenov	20. 11. 1914, u Tomaczova, Halič	neoznačeno	Hej-Hen 37

Místo narození nebo domovská obec Nítovice

Příjmení, jméno	Hodnost (zařazení), pluk/setnina	Datum (věk), místo narození	DP	Datum, místo úmrtí (okres, země)	Datum, místo pohřbu	Sn.
Smitka, Josef	vojín, 75./-	1894, Záluží (u Budislavě), o. Tábor	Nítovice	10. 07. 1918, České Budějovice	12. 07. 1918, České Budějovice	Sm 328

Místo narození nebo domovská obec Pleše

Příjmení, jméno	Hodnost (zařazení), pluk/setnina	Datum (věk), místo narození	DP	Datum, místo úmrtí (okres, země)	Datum, místo pohřbu	Sn.
Češpiva, Adolf	vojín, 8. /-	1884, Pleše	Prosek, Karlín	14. 12. 1914, záložní vojenská nemocnice Paračín, Srbsko	16. 12. 1914, hřbitov Paračín	Čes-Čz 36
Hess, František	-, 29. /6.	31 let, Pleše	Pleše	31. 01. 1915, Beskydská soutěska, Stryj, Halič	31. 01. 1915, Beskydská soutěska	Hes-Hež 24
Pitra, Josef	vojín, 75. /-	1891, Pleše	Vydří	03. 05. 1915, Tekov, Srbsko	04. 05. 1915, hřbitov Tekov	Pis-Piž 294
Tomša, František	rotmistr, 6. /-	1879, Pleše	Pleše	20. 11. 1914, Rawalovice, Ruské Polsko	-, Rawalovice	Tom 638

Místo narození nebo domovská obec Pluhův Žďár

Příjmení, jméno	Hodnost (zařazení), pluk/setnina	Datum (věk), místo narození	DP	Datum, místo úmrtí (okres, země)	Datum, místo pohřbu	Sn.
Prudič, Jan	vojín, 29. /3.	1881, Pluhův Žďár	Pluhův Žďár	26. 05. 1915, Tursa Mala, Dolina, Halič	04. 06. 1915, v lese, Tursa Mala	Prp-Prz 31
Strouhal, František	vojín, 100. /-	1879, Pluhův Žďár	Pluhův Žďár	16. 12. 1914, Moravské Hory čp. 380, Ostrava	18. 12. 1914, hřbitov Moravské Hory	Strb-Strž 427
Šenold, Antonín	střelec, 29. /-	1886, Pluhův Žďár	Pluhův Žďár	07. 09. 1914, Rawa Ruská	07. 09. 1914, Rawa Ruská	Šč-Šch 392
Vaněk, František	vojín, 8. /-	1886, Pluhův Žďár	Kardašova Řečice	12. 05. 1916, záložní nemocnice Solnohrad	14. 05. 1916, obecní hřbitov Solnohrad	Vam-Van 253

Místo narození nebo domovská obec Újezdec

Příjmení, jméno	Hodnost (zařazení), pluk/setnina	Datum (věk), místo narození	DP	Datum, místo úmrtí (okres, země)	Datum, místo pohřbu	Sn.
Hrubý, Josef	vojín, 29. /10.	1887, Újezdec	-	23. 02. 1916, Pokropiwna, Tarnopol, Halič	24. 02. 1916, řeckokatolický hřbitov Pokropiwna	Hru-Hrz 115

Lidé z Kardašovy Řečice

Rozhovor - Stanislav Komárek

Autoři: Tomáš Englický, Aneta Chvojková a Andrea Rejhonsová

Biolog a filosof profesor Stanislav Komárek, byť se narodil v roce 1958 v jindřichohradecké porodnici, je právem považován za kardašorečického rodáka. Stanislav Komárek vyrůstal právě v našem městečku, byl vychováván v „černém domečku“ na malé stránce zejména svou babičkou Marií Škopkovou. Přestože ho jeho životní cesta zavedla na mnohá místa z celého světa (emigrace do Rakouska, stáž v USA či Nizozemí, pravidelné cesty do Turecka, Číny, návštěva Indie, Mongolska, Jižní Ameriky a mnoha dalších oblastí) a přinesla mu vysoké univerzitní postavení, neustále se do svého „rodného“ městečka vrací.

Stanislav Komárek pravidelně tráví v domečku na malém řečickém náměstí prodloužené víkendy a prázdniny, vyjíždí zde na kole do jemčinských lesů, na zahrádce pěstuje byliny a pozoruje živočišstvo a snad zde i sbírá inspiraci pro svou četnou literární tvorbu.

Pane profesore, víme, že teď připravujete novou knihu, ve které budete psát i o Kardašově Řečici (dále jen Řečice). Bude prý mít dva díly. O čem kniha bude?

Ano, kniha bude dvoudílná, ale Řečici se bude věnovat pouze jeden díl. Kniha by měla vyjít snad před Vánoci 2018. Kniha se jmenuje Města a městečka a první díl Městečka – rozumí se Kardašova Řečice a Jindřichův Hradec. Druhý díl města – Praha, Vídeň, Praha. Memoáry budou končit rokem 2000, protože od zbytku událostí už není takový odstup.

Prof. Stanislav Komárek (Foto: David Němec)

Jak bude v knize popisována Řečice?

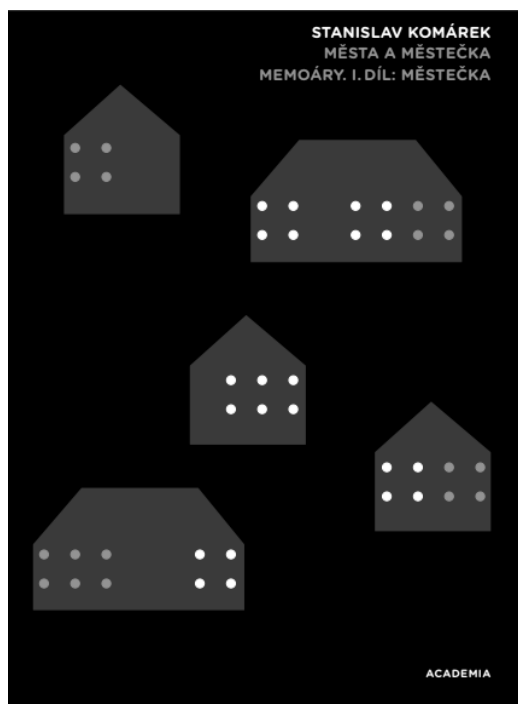
Jednak tam budou vzpomínky na dětství, to co mi vyprávěli rodiče a prarodiče, zejména babička. Jak vypadala Řečice od roku 1900 tak asi do roku 1965. Jsou tam také obsáhlé kapitoly o tradičním zemědělství, o struktuře tradiční rodiny, zhruba jak to vypadalo za c. a k. Rakouska zde v Řečici. Jak jsem to znal z vyprávění své babičky.

Proč vlastně píšete o Řečici?

Narodil jsem se v Jindřichově Hradci, ale v Řečici jsem žil do svých 8 let. První třídu jsem absolvoval v místní základní škole, kde mě učila paní učitelka Holubová, které jsem na závěr roku přinesl květinu ze zahrádky. Byla to spolužačka mých rodičů – ti byli oba také řečičtí rodáci. Potom jsme se s rodiči odstěhovali do Hradce. V roce 1977 jsem šel do Prahy na Přírodovědeckou fakultu UK, tu jsem ukončil v roce 1982. Pak jsem krátce pracoval v Českých Budějovicích a v roce 1983 na jaře jsem emigroval do Rakouska. To už mi bylo 24 let.

V který moment a proč jste se rozhodl emigrovat?

Odpuzovala mě politická situace. Jednoho dne jsem jel autobusem z Jindřichova Hradce do Českých Budějovic a viděl jsem kolem cesty co kilometr politické poutače s nápisy „Sovětský svaz – mírová hráz“, „Závěry šestiletky splníme již za čtyři roky“ apod. Najednou se mi z toho udělalo špatně a rozhodl jsem se, že emigruji. To by nebylo až tak překvapivé. Druhý den jsem zašel na CKM (Cestovní kancelář mládeže) a tam jsem uviděl jedno volné místo v zájezdu do Rakouska, Itálie a Jugoslávie. A to byla pro mne velká příležitost. Byl to zájezd na 5 dní a vrátil se z něj jen šofér a říz, jinak celý autobus všech ostatních lidí emigroval.

Obálka chystané knihy Města a městečka (Foto: S. Komárek)

Věděli o tom Vaši rodiče?

Samozřejmě nevěděli. Nikdy žádné dítě nebylo schopno říct rodičům, že emigruje. Všichni moji přátelé se takto plížili načerno z domova pod záminkou, že jedou na výlet. Rodičům jsem ale pravidelně psal dopisy. Rodiče mě dokonce mohli jezdit navštěvovat. Já jsem dostal 2 a půl roku nepodmíněně.

Myslel jste si, že zůstanete v emigraci až do konce života?

Ano, myslel. V tu chvíli jsem ani nedoufal, že by situace mohla být jiná. Myslel jsem si, že ve Vídni zestárnu a budu tam pohřben.

Kde jste ve Vídni pracoval?

Nejdříve jsem byl v utečeneckém táboře, ale to nebylo vůbec nepříjemné, jak se často líčí. Pak jsem dělal pomocníka instalatérovi, byl to neobyčejně milý pán. Půl roku jsem mu podával kladívko a různé nástroje a mám na něj nejlepší vzpomínky.

Pak jsem pracoval rok v Natur-Historickém muzeu, kde jsem dělal z počátku překladatele z němčiny do ruštiny. Německy jsem uměl trochu z gymnázia, ale během jednoho roku ve Vídni už jsem mluvil plynule německy. Dalšíh pět let jsem pracoval na Ministerstvu zemědělství jako úředník. Tato práce mě ale moc nenaplňovala. No a nakonec jsem působil dva roky na Vídeňské univerzitě, což bylo mnohem zajímavější. Jednalo se o Zoologický institut.

Co jste dělal, když u nás přišla revoluce?

5. prosince 1989 už jsem byl v Praze a se Zdeňkem Neubauerem (zemřel v roce 2016), svým kamarádem, učitelem a pozdějším šéfem, jsme si založili Katedru filozofie a historie přírodních věd na Přírodovědecké fakultě UK v Praze, to bylo tenkrát snadné založit. Natrvalo jsem se ale vrátil až v srpnu roku 1990.

Bylo vám hned jasné, že se z Rakouska vrátíte zpět do Československa?

Když jsem dostal nabídku založit zmíněnou katedru, tak to bylo příliš lákavé a neváhal jsem. Na katedře působím dodnes.

Jak často jste po návratu z emigrace jezdil do Kardašovy Řečice?

Do KŘ jsem jezdil skoro každých 14 dní. V podstatě jsem sem nikdy nepřestal jezdit. Pocházejí odsud obě mé babičky a já jsem měl k městečku vždy velice dobrý vztah. Když jsem přijel, byl jsem šokován, že ten blok měšťanských domů, který zde dříve stával (Hotel Modrá hvězda,...), byl stržen a zde nově stála tato „obluda“ (dnešní budova obchodáku). Rybníček Zrcadlo byl

zavezen (dnešní prostor Moštárna), mně tohle přišlo jako samoučelná zlomyslnost.

Co je podle Vás typické pro Kardašovu Řečici? V čem je jedinečná?

Je jedinečná v tom, že za poslední tři století ani nevyrostla, ani se nezmenšila. Například Berlín byl před třemi stoletími asi tak stejně velký jako Kardašova Řečice. Poměrně málo obyvatel se přistěhovalo nebo odstěhovalo. Je to uzavřená společnost, do které je těžké proniknout z vnějšku. Na Řečici je úžasná její stabilita. Krajina okolo Řečice, kombinace rybníků a borových lesů, je pro lidi, kteří na ní nejsou zvyklí, nádherná. Místní lidé jsou velmi konzervativní a opatrní.

Můžete nějak ohodnotit, kam se Řečice posunula od dob Vašeho dětství?

Posunula se samozřejmě k lepšimu. Na Řečici je ale úžasné, že ze všech míst, které jsem kdy viděl, se posunula nejméně. Je to taková konstanta v mém životě. Ani nevyrostla, ani nebyla opuštěna. Detroit zpusnul, Peking se zvětšil na dvojnásobek. Jistě, mnoho se změnilo, to je v mé nové knize i popsáno.

Obecně vzato přibýly nelesní stromové vegetace, a to nejen například v Háječku nebo na starém hřbitově, ale i na soukromých zahradách. V porovnání s leteckými snímky z 20. let minulého století (snímky z knihy Jaromíra Hrubého Místopis Kardašovy Řečice), kdy byla krajina relativně bez stromů, přibýlo stromové vegetace a koniferů (zakrslé jehličnany, pozn. redaktora).

Jak vypadá Vaše zahrádka?

Zahrádku jsem zdědil po babičce. Kdysi mou zahrádku fotografovali do Lidových novin jako vzornou biozahradu. A potom mi sousedi říkali, že si předtím vždy mysleli, že tam mám bordel, křoví, bejlí. Biozahrada vzniká minimalizací zásahů. Teď jde o to, jestli to odůvodňuje leností nebo ekologismem. Zahradu seču jednou maximálně dvakrát do roka ve vlhkých letech, nepleju jí. Nejsou zde záhonky s květinami. V podstatě se zde obnovil podrost jako v listnatých lesích a rostou tam například plicníky, celkem asi 150 druhů volně rostoucích květin. Biologové z toho bývají nadšení, nebiologové říkají, že je tam nepořádek. Sklízím veškeré ovoce, nejružnější bobuloviny, ale třeba také topinambury nebo medvědí česnek. Samozřejmě zde také pozorují větší skladbu živočichů, mám seznam ptáků, které jsem tam za 50 let viděl. Nejzajímavější savec, kterého jsem tam potkal, byla vydra.

Jak vnímáte současné ekologické problémy?

V oblasti výskytu hmyzu bych to zde v jižních Čechách neviděl tak zle, letos už jsem tady u nás

viděl více denních motýlů než v předchozích letech. Na jižní Moravě je však situace doopravdy katastrofická. Co se týká výkyvů počasí, tak z historických záznamů zjistíme, že extrémní sucha i extrémní deště byly i za Marie Terezie stejné jako teď. Když se podíváme například do Peru a na to, co se tam udělalo s deštnými pralesy, tak je to

opravdu strašlivé. Ale zde v jižních Čechách na tom nejsme tak špatně. Například v současné době sice ubývá racků, ale zase přibývá počet rybáků a je zde na místě si připomenout, že počet druhů ptáků je dnes výrazně vyšší než v roce 1850.

Pane profesore, děkujeme za Váš čas a rozhovor a přejeme úspěšné vydání Vaší chystané knihy.

Nadcházející akce

Příznivci Slavie zamíří do Řečice

Autor: Jan Frolík

Když se na počátku 70. let 19. století dva mladíci z Kardašovy Řečice, Jaromír Hrubý a Josef Kalaš, v české metropoli horlivě zapojili do aktivit Literárního a řečnického spolku Slavia, stěží mohli předpokládat, že se toto vlastenecké studentské sdružení začne za dvacet let věnovat vedle kulturních aktivit také organizovanému sportu. Ale na sklonku předminulého věku už platilo sokolské heslo V zdravém těle zdravý duch a při Slavii vznikl nejprve cyklistický odbor a později i fotbalový klub.

S tréninkem začali slávisté v listopadu 1895 na Císařské louce a na jaře následujícího roku odehráli své první zápasy, mezi nimi i premiérové derby se Spartou. Fotbalisté Slavie do nich od počátku nastupovali v specifických „sešívaných“ dresech. Bílá a červená jsou považovány za slovanské barvy. V případě pražského fotbalového týmu symbolizuje první z nich sportovní myšlenku a čestný boj, druhá srdce vkládané do zápasů a kontrast obou barev skutečnost, že žádný člověk, žádná věc nemají jen jednu stránku, a že je nutno nalézt soulad mezi vůlí a citem, silou a technickou jemností, nadšením a zklamáním, mezi sluncem a stínem. Svůj význam má i červená hvězda v bílém poli vyjadřující naději, která povznáší mysl.

Za svou více než stodvacetiletou historii dosáhli fotbalisté Slavie řady úspěchů. Osmnáctkrát se stali vítězi nejvyšší ligové soutěže, osmkrát – naposledy letos – vybojovali domácí pohár. K nejvýraznějším mezinárodním trofejím patří zisk Středoevropského poháru roku 1938. V mužstvu se vystřídaly stovky vynikajících fotbalistů, často reprezentantů Československa či České republiky, jako byli A. Puč, J. Lála, F. Veselý, P. Kuka, V. Šmicer... ale především fenomenální brankář František Plánička a snad nejlepší český fotbalista 20. století Josef Bican, který se stal v červenobílém dresu celkem desekrát králem ligových střelců.

K minulosti klubu patří však i léta hubená, kdy Slavia dokonce sestoupila do druhé ligy a v sezóně 1963/1964 jí hrozil propad ještě níže. Protože však mezi její fanoušky patřili i významné osobnosti naší kultury a umění (za všechny stačí uvést herce Menšíka, Růžka, Marvana, Nedělu či Effu), podařilo se jednomu z nich, literárnímu kritikovi Jiřímu Hájkovi, na poslední chvíli zmobilizovat příznivce Slavie a ustavit jejich oficiální sdružení, jehož aktivity se staly pro klub, kterému téměř hrozil zánik, velkou oporou. Fotbalový oddíl se vzpamatoval, později se i vrátil do nejvyšší soutěže a ze sdružení jeho sympatizantů se stal Odbor přátel Slavie. Tato první česká fotbalová fanouškovská organizace má dneska už řadu poboček v celé republice a stále přibývají další. Mezi nimi před třemi lety i kardašovořečická.

Ta vznikla především z iniciativy Jaroslava Tomši, Josefa Bursíka, Jana Šlápoty a několika dalších. Její ustavující schůze proběhla 24. 4. 2015 v Plzeňské pivnici a v současnosti má už 52 členů nejenom z Řečice, ale i z Veselí nad Lužnicí, Dražova a jiných obcí. Ti využívají výhod, které fotbalový klub Slavie svým organizovaným příznivcům poskytuje – volné či zlevněné vstupenky na zápasy, příp. zájezdy na mezinárodní utkání, klubový zpravodaj Červenobílé listy a jiné tiskové materiály či možnost popovídat si při besedách s významnými hráči nebo činovníky Slavie (z těch Řečici zatím navštívili slovenský reprezentant Dušan Švento, tiskový mluvčí mužstva Michal Býček a bývalý známý hráč a trenér, v současnosti připravující slávisťickou mládež, Miroslav Beránek). Řečická odbočka uspořádala i několik posezení u muziky v Plzeňské

pivnici a naše město úspěšně reprezentovala při setkání slávistů ve Strakonici, kde její tým obsadil ve fotbalovém turnaji 6. místo z 32 zúčastněných družstev.

A je to právě každoročně pořádaný fotbalový turnaj, k němuž počátkem prázdnin zamíří tentokrát k nám do Kardašovy Řečice milovníci kopané a Slavie. Zápasy, v kterých se spolu na třech menších hřištích utkají pětičlenné týmy z různých míst Čech a Moravy, proběhnou v pátek 6. července. Slavnostní nástup bude v 8.30. Vstupné je zdarma, občerstvení zajištěno. Protože v družstvech nastupují většinou aktivní či bývalí fotbalisté, zápasy mívají dobrou úroveň. Přijďte povzbudit domácí tým, přijďte komentovat třeba nad půllitrem kvalitního piva výkony jednotlivých hráčů a družstev.

Pozvánka do Mnichu na hasičské odpoledne 30. 6. 2018

Autor: Antonín Stojka

„6. mnichovské trienále“

Sbor dobrovolných hasičů obce Mnich připravuje na sobotu dne 30. června 2018 soutěž hasičů v požárním útoku: Hasiči místního sboru si tímto dovoluji pozvat nejen hasiče, ale i všechny příznivce požárního sportu do obce Mnich. Místem konání soutěže bude louka na začátku obce Mnich ve směru od K. Řečice, před prvním domem vlevo. Po shromáždění techniky, hasičů a prezentaci, bude soutěž zahájena ve 14 hodin nástupem družstev. Dále proběhne samotná soutěž hasičských družstev v požárním útoku za obvyklých podmínek, vyhodnocení soutěže a vyhlášení výsledků. Po skončení soutěžního klání z přistaveného podia zahraje kapela, která jistě udrží dobrou náladu všech do pozdních večerních hodin. Pro všechny účastníky soutěže a diváky bude připraveno posezení pod velkým stanem, bohaté občerstvení a samozřejmě i hezké počasí.

Soutěž hasičů v Mnichu se koná, jak se již stalo tradicí, jednou za tři roky, proto by si nikdo z příznivců hasičského sportu a dobré zábavy neměl tuto akci nechat ujít.

Změny autobusových JŘ platných od 10. 6. 2018

Změny jsou dostupné
na: <http://www.jikord.cz/cs/novinka/zmeny-autobusovych-jr-platnych-od-10-6-2018/>.

Změny železničních JŘ od 10. 6. 2018

Změny jsou dostupné
na <http://www.jikord.cz/cs/novinka/zmeny-zeleznicnich-jr-platne-od-10-6-2018/>

Kardašova Řečice - náměstí J. Hrubého

Pout'ové pódium

Luboš Pospíšil

Program:

14.00 - BABOUČI
15.30 - AEROBIC - K.Řečice
16.00 - SINGING SAXOPHONES JUNIOR - J.Hradec
17.00 - ŘEČICKÁ KAPELA
19.00 - BRUTÁLNÍ JAHODA
21.00 - LUBOŠ POSPÍŠIL & 6P
23.00 - OLDIES DISCO

Brutální jahoda BABOUČI

Začátek ve 14.hodin

vstup zdarma U Kulturního domu Pout'ové atrakce

SOBOTA **23.6.**

Řečické pouťové pódium

Autor: Jaroslav Tomša

Je tady opět řečická pouť a na pódiu vystupuje tradičně nejstarší dechovka „Babouci“ a hlavně „Řečická kapela“, kterou řídí Ing. Karel Mach. Hrají písničky, které si sami skládají nebo upravují, především Karel Mach, Petr Žižka a Honza Dvořák. Kdo písničky nezná, může si zakoupit CD. Těchto muzikantů si velmi považují, jsou to samí amatéři, žádná konzervatoř. Dnes ve všech špičkových kapelách hrají mladá děvčata a kluci, kteří mají konzervatoř, jinde než v dechových souborech nemají šanci, se uplatnit. Nejsou taneční orchestry, dixielendový apod. Většinou všechny orchestry dechovky hrají a zpívají české a moravské písničky. Já jsem letos hrál masopust v Drahově a Doňově. České písničky nezpívali jen starší, ale i mladí znají tyto písničky. Vůbec nikomu nevadilo, že se nezpívá anglicky.

Benátská noc v Nítovicích

Osadní výbor a hasiči z Nítovic připravují Benátskou noc. Zapište si termín 14. července 2018 (začátek v 17 hodin) a můžete se začít těšit na podvečerní, večerní až noční akci ve svátečně osvětlených Nítovicích. Dospělí i děti si budu moci užívat projížďky na lodích po krásném rybníčku a spoustu dalších aktivit. Dobré jídlo a pití bude přichystáno a malým ohňostrojem Benátská noc vyvrcholí. K tanci a poslechu nám všem bude jako každý rok hrát kapela JH Swing Band.

Jóga v Kardašově Řečici

Od začátku března se scházíme pravidelně každou středu od 19.00 - 20.00 hod v mateřské školce, kde pod vedením zkušené lektorky Jiřky Weinerové probíhají lekce jógy, při níž si nejen řádně protáhneme zkrácené svaly, ale zároveň i posílíme důležité partie těla.

Bližší informace u SK Kardašova Řečice – Marie Valdová.

Plošná deratizace města

Autor: Petr Nekut

V těchto dnech probíhá plošná deratizace našeho města, kterou bude provádět firma Deratizace Lutovský.

Deratizace začíná v místech s největší koncentrací lidí, jako jsou sídliště či bytové domy, a bude probíhat do konce měsíce června. Návnady budou ukládány mimo dosah lidí i psů, přesto je na místě opatrnost a případně vytažených návnad se nedotýkat či je vrátit zpátky.

Pokud má někdo z občanů návrh na další místa výskytu potkanů, může je nahlásit přímo deratizátorům či na městský úřad. Soukromníci či firmy si mohou deratizaci objednat na telefonu 722 299 294.

Změna svozového dne

AVE CZ odpadové hospodářství s. r. o. Jindřichův Hradec upozorňuje na změnu svozového dne směsného komunálního odpadu.

Místo středy odpoledne se bude od 1. 7. 2018 svážet v pátek ráno. Jedná se o Nítovice, Řehořinky po školkařské středisko Cikar. V pondělí zůstává Kardašova Řečice, Mnich, Vilémka a Cikar (tak jako dosud).

Pozvánka na Olympijský běh.

kteří se v KŘ poběží již potřetí, a to přesně v Mezinárodní Olympijský den, tj. 20. června.

Jedná se o celorepublikovou akci, která má zároveň charitativní charakter - část výtěžku půjde na podporu dětem, které nemají dostatek finančních prostředků ke sportování. Přijďte se nezávadně proběhnout 20. června 2018 na trase dlouhé 9,2 km z Červené Lhoty do Kardašovy Řečice.

Sraz: v K. Řečici u "Moštárny" (= klubovna dobrovolných hasičů), ul. Tyršova (ze směru od J. Hradce: na náměstí J. Hrubého odbočte doprava a jedte stále rovně, až po pravé straně doslova narazíte na místo srazu).

Cca v 17.00 hod odtud bude odjíždět autobus se všemi účastníky směr Červená Lhota.

V 18.00 hod - celorepublikový start závodu z éteru Českého rozhlasu, pro nás přímo na zámeckém mostě.

Trasa vede po modré turistické značce hezkou přírodou - převážně pěšiny, nezpevněné cesty, min. asfalt V klubovně si můžete nechat osobní věci, věci na převlečení apod. - jedná se zároveň o cíl. Naši žízeň po běhu uhasí přímo na místě hasiči ☺

Přehled plánovaných akcí v Kardašově Řečici:

20. 06. 2018	Olympijský běh z Červené Lhoty
23. 06. 2018	Pouťový turnaj 2018 – dětský mezinárodní turnaj
23. 06. 2018	Pouťové pódium 2018 (Luboš Pospíšil & 5P a další)
30. 06. 2018	PP CUP KŘ – 8. Ročník turnaje v malé kopané
06. 07. 2018	Celostátní setkání slávisťů v K. Řečici
14. 07. 2018	Benátská noc Nítovice
21. 07. 2018	Myslivecké slavnosti Mnich
01. 09. 2018	Loučení s prázdninami v K. Řečici
08. 09. 2018	Memoriál Ivany Tůmové – kynologický závod
06. 10. 2018	Drakiáda na modelářském letišti Pleše
06. 10. 2018	Poslední ze žhavých milenců - Simona Stašová a Petr Nárožný – divadlo
26. 10. 2018	Slavnost u příležitosti 100. výročí vzniku ČSR – V KD zahraje Řečická kapela...
27. 10. 2018	Pietní akt u Pomníku padlých u příležitosti 100. výročí vzniku ČSR
02. 11. 2018	Vzpomínkové promítání
01. 12. 2018	Fotbalový ples

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR S NÁMI ZA 700 Kč/TÝDEN

Jazyková škola Zachová

Intenzivní kurz ANGLIČTINY pro náctileté

Dobytí jižního pólu

Tábory s výukou ANGLIČTINY v Jindřichově Hradci
6. – 10. 8. 2018 děti do 12 let
13. – 17. 8. 2018 děti 12 let

SVĚT ZÍTRKA

20. – 24. 8. 2018 náctiletí – intenzivní kurz AJ
27. – 31. 8. 2018 náctiletí – intenzivní kurz AJ

- Zvýhodněná cena pro děti do 15 let (podpořeno z dotace): 700 Kč / týden
- Náctiletí nad 15 let: 2.350 Kč / týden

Přihlášky a informace:
Tel.: 777 300 757 nebo 720 982 007 | skola@jazykovkazachova.cz | www.jazykovkazachova.cz

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Vítěz leťové ukázky na Kaprovi v luftě Jiří Jarolímek
(Foto: J. Jarolímek)

Okolo Babek. (Foto: A. Chvojková)

Účastníci univerzity třetího věku při předání pamětních listů. (Foto: J. Vondrková)

MTB Řečické okruhy. (Foto: Cyklo Atom)

OP Slavia KŘ na výjezdu. (Foto: J. Bursík)

Pálení čarodějnic 2018. (Foto: M. Karas)

Dědeček, aneb musíme tam všichni. (Foto: M. Karas)